

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne **16.3.2017** v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Olgy Smrčkové a přísedících Ing. Hany Vodňanské a Marie Frouzové, **t a k t o** :

Obžalovaní

1) [REDACTED],

nar. [REDACTED] v [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], trvale bytem [REDACTED],

2) [REDACTED],

nar. [REDACTED] v [REDACTED], [REDACTED], trvale bytem [REDACTED],

3) [REDACTED],

nar. [REDACTED] v [REDACTED], [REDACTED], trvale bytem [REDACTED],
[REDACTED], fakticky bytem [REDACTED],

jsou vinni, že

v době od dubna 2009 do května 2009 jako [REDACTED], a to [REDACTED]
[REDACTED] v postavení [REDACTED], [REDACTED]

v postavení [redacted] a [redacted] jako [redacted], vědomi si toho, že svým jednáním mohou způsobit [redacted] škodu ve výši nejméně 500.000 Kč a zároveň společnosti TranSoft a.s., IČ: 15770281, se sídlem [redacted], ve stejné výši neoprávněný prospěch, v souvislosti s podlimitní veřejnou zakázkou na obnovu IT infrastruktury místo řádného zadávacího řízení podle § 21 a násl. zákona č. 137/2006 Sb. ve znění pozdějších předpisů, o veřejných zakázkách (*dále jen zákon o veřejných zakázkách*), tuto zakázku bez průzkumu trhu a výběrového řízení zadali přímo společnosti TranSoft a.s., přičemž plnění ve smluvní hodnotě 4.347.000 Kč bez DPH účelově rozdělili na devět dílčích plnění, která pak vydávali za veřejné zakázky malého rozsahu, když

obžalovaný [redacted] jako zpracovatel v písemném materiálu ze dne 27.4.2009 a obžalovaný [redacted] jako jeho předkladatel a osoba odpovědná za danou veřejnou zakázku ústně na jednání Rady města Český Krumlov dne 4.5.2009 zdůvodnili údajný soulad tohoto postupu se zákonem, přičemž rada města vzala svým usnesením ze dne 4.5.2009 tento postup na vědomí, dne 6.5.2009 oba svými podpisy na průvodkách devíti smluv na jednotlivá dílčí plnění veřejné zakázky potvrdili provedení jejich kontroly, obžalovaný [redacted] pak bez předchozího schválení Radou města Český Krumlov v přesně nezjištěné době od 6.5.2009 do 18.5.2009 [redacted] uzavřel celkem sedm smluv o nájmu a poskytování služeb se společností TranSoft a.s., a to konkrétně smlouvy:

- číslo 09t03 s datem 14.05.2009 a pořizovací cenou předmětu nájmu 580.704 Kč bez DPH,
- číslo 09t04 s datem 29.06.2009 a pořizovací cenou předmětu nájmu 427.680 Kč bez DPH,
- číslo 09t05 s datem 23.06.2009 a pořizovací cenou předmětu nájmu 427.680 Kč bez DPH,
- číslo 09t06 s datem 26.06.2009 a pořizovací cenou předmětu nájmu 599.520 Kč bez DPH,
- číslo 09t07 s datem 26.05.2009 a pořizovací cenou předmětu nájmu 599.520 Kč bez DPH,
- číslo 09t08 s datem 10.06.2009 a pořizovací cenou předmětu nájmu 554.736 Kč bez DPH,
- číslo 09t10 s datem 14.06.2009 a pořizovací cenou předmětu nájmu 560.016 Kč bez DPH,

obžalovaný [redacted] dne 06.05.2009 [redacted] dvě smlouvy o nájmu a poskytování služeb se společností TranSoft a.s., a to konkrétně smlouvy:

- číslo 09t09 s datem 17.06.2009 a pořizovací cenou předmětu nájmu 377.184 Kč bez DPH,
- číslo 09t11 s datem 18.05.2009 a pořizovací cenou předmětu nájmu 219.960 Kč bez DPH,

obžalovaní [redacted] a [redacted] za účelem zakrytí nezákonného způsobu zadání veřejné zakázky ke každé z těchto devíti dílčích

zakázek zpracovali a podepsali fiktivní protokoly o zkráceném výběrovém řízení s různými daty od 11.05.2009 do 30.06.2009, byť ve skutečnosti k žádnému výběrovému řízení nedošlo, a v protokolech uvedené nabídky společnosti DELL Computer, spol. s r. o., a „HP Blade servis“ město Český Krumlov nikdy neobdrželo, a tímto jednáním všichni obžalovaní porušili ustanovení § 38 odst. 1, odst. 2 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů, když majetek obce nevyužili účelně a hospodárně v souladu s jejími zájmy, jménem města Český Krumlov zadali veřejnou zakázku v rozporu se zákonem o veřejných zakázkách, když zejména v rozporu s jeho ustanovením § 13 odst. 3 rozdělili předmět veřejné zakázky tak, aby došlo ke snížení její předpokládané hodnoty pod finanční limity stanovené v § 12, tedy podlimitní veřejnou zakázku s předpokládanou hodnotou nejméně 2.000.000 Kč bez DPH účelově rozdělili na devět dílčích veřejných zakázek malého rozsahu, u nichž předpokládaná hodnota nepřesáhla 600.000 Kč bez DPH, takto postupovali v úmyslu zadat veřejnou zakázku přímo předem zvolenému subjektu, konkrétně společnosti TranSoft a.s., bez provedení řádného zadávacího řízení a bez schválení zadání zakázky, výběru vítězného uchazeče a návrhu smlouvy Radou města Český Krumlov, a poškozenému městu Český Krumlov tak způsobili škodu ve výši nejméně 653.310 Kč a zároveň opatřili ve stejné výši neoprávněný majetkový prospěch společnosti TranSoft a.s., neboť v případě řádného zadání veřejné zakázky podle zákona o veřejných zakázkách mohlo město Český Krumlov stejné plnění získat za částku nejméně o 549.000 Kč bez DPH, tj. nejméně o 653.310 Kč včetně DPH,

t e d y

obžalovaní [redacted], [redacted] a [redacted]

- společným jednáním více osob v úmyslu opatřit jinému ve značném rozsahu neoprávněné výhody porušili závažným způsobem pravidla hospodářského styku stanovená obecně závazným právním předpisem,

obžalovaní [redacted] a [redacted]

- společným jednáním dvou osob jako veřejní činitelé v úmyslu způsobit jinému škodu a opatřit jinému neoprávněný prospěch vykonávali svoji pravomoc způsobem odporujícím zákonu,

obžalovaný [redacted]

- poskytl jinému pomoc ke spáchání trestného činu spočívajícího v tom, že jako veřejný činitel v úmyslu způsobit jinému škodu a opatřit jinému neoprávněný prospěch vykonával svoji pravomoc způsobem odporujícím zákonu,

č í m ž s p á c h a l i

obžalovaní [redacted] a [redacted]

- trestný čin porušování závazných pravidel hospodářského styku podle § 127 odst. 1 trestního zákona účinného do 31.12.2009 (dále jen trestní zákon) ve spolupachatelství podle § 9 odst. 2 trestního zákona
- trestný čin zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm. a) trestního zákona ve spolupachatelství podle § 9 odst. 2 trestního zákona

obžalovaný [REDACTED]

- trestný čin porušování závazných pravidel hospodářského styku podle § 127 odst. 1 trestního zákona ve spolupachatelství podle § 9 odst. 2 trestního zákona
- účastenství ve formě pomoci podle § 10 odst. 1 písm. c) trestního zákona na trestném činu zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm. a) trestního zákona

a odsuzují se**obžalovaný** [REDACTED]

podle § 158 odst. 1 trestního zákona a § 35 odst. 1 trestního zákona **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 21 (dvacetjedna) měsíců.**

Podle § 58 odst. 1 a § 59 odst. 1 trestního zákona **se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 2 (dvou) let.**

Podle § 59 odst. 2 trestního zákona **se obžalovanému ukládá, aby v průběhu zkušební doby podle svých sil nahradil škodu, kterou trestným činem způsobil.**

obžalovaný [REDACTED]

podle § 158 odst. 1 trestního zákona a § 35 odst. 1 trestního zákona **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 16 (šestnácti) měsíců.**

Podle § 58 odst. 1 a § 59 odst. 1 trestního zákona **se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 2 (dvou) let.**

Podle § 59 odst. 2 trestního zákona **se obžalovanému ukládá, aby v průběhu zkušební doby podle svých sil nahradil škodu, kterou trestným činem způsobil.**

obžalovaný [REDACTED]

podle § 158 odst. 1 a § 35 odst. 1 trestního zákona **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 18 (osmnácti) měsíců.**

Podle § 58 odst. 1 a § 59 odst. 1 trestního zákona **se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 2 (dvou) let.**

Podle § 59 odst. 2 trestního zákona **se obžalovanému ukládá, aby v průběhu zkušební doby podle svých sil nahradil škodu, kterou trestným činem způsobil.**

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu jsou obžalovaní

[REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED] povinni poškozenému městu Český Krumlov, IČ 245836, se sídlem

plnění ve smluvní hodnotě 4.347.000 Kč bez DPH účelově rozdělili na devět dílčích plnění, ke kterým bylo uzavřeno devět smluv, tato jednotlivá plnění vydávali za samostatné veřejné zakázky malého rozsahu. Obžalovaný [REDACTED] písemně v materiálu ze dne 27.4.2009 a obžalovaný [REDACTED] ústně jako předkladatel a osoba odpovědná za danou veřejnou zakázku zdůvodnili údajný soulad tohoto postupu se zákonem před Radou města Český Krumlov. Oba pak svými podpisy na průvodkách (*interně nazývané košilky*) předmětných devíti smluv na dílčí plnění stvrdili provedení jejich kontroly. Obžalovaný [REDACTED] pak v době od 6.5. do 18.5.2009 [REDACTED] [REDACTED] uzavřel celkem sedm ve výroku rozsudku specifikovaných smluv o nájmu a poskytování služeb se společností TranSoft, a to bez předchozího a podle interních pravidel města Český Krumlov povinného schválení radou města. Obžalovaný [REDACTED] dne 6.5.2009 [REDACTED] [REDACTED] uzavřel další dvě smlouvy o nájmu a poskytování služeb se stejnou společností, a to konkrétně č. 09t09 s datem 17.6.2009 a č. 09t11 s datem 18.5.2009. I v tomto případě uvedená data neodpovídají skutečnému dni podpisu. Obžalovaní [REDACTED] a [REDACTED] ke každé z devíti dílčích zakázek za účelem zakrytí nezákonného způsobu zadání veřejné zakázky zpracovali a podepsali fiktivní protokoly o zkráceném výběrovém řízení, byť ve skutečnosti k žádnému nedošlo a v protokolech uvedené nabídky jiných společností město nikdy neobdrželo. Popsaným jednáním obžalovaní účelově rozdělili jedinou veřejnou zakázku na několik dílčích plnění, čímž došlo ke snížení předpokládané hodnoty veřejné zakázky pod finanční limity stanovené v § 12 zákona o veřejných zakázkách, a bylo tak porušeno i ust. § 13 odst. 3 tohoto zákona. Obžalovaní jednali v úmyslu zadat veřejnou zakázku přímo předem zvolenému subjektu, společnosti TranSoft, tedy bez provedení řádného zadávacího řízení, bez průzkumu trhu, bez schválení zadání zakázky, výběru vítězného uchazeče a návrhu smlouvy kompetentním orgánem, Radou města Český Krumlov. Poškozenému městu Český Krumlov tak svým jednáním způsobili škodu ve výši nejméně 653.310 Kč a současně způsobili ve stejné výši neoprávněný majetkový prospěch společnosti TranSoft. Uvedená částka představuje rozdíl mezi součtem smluvních cen uvedených v předmětných devíti smlouvách a cenou v době a místě činu obvyklou.

Ke spáchání trestné činnosti částečně doznal pouze [REDACTED]. Ostatní dva obžalovaní spáchání trestných činů popřeli. Ve věci byla vyslechnuta kromě obžalovaných i řada svědků, jejichž výpovědi byly před krajským za splnění procesních podmínek soudem čteny, s výjimkou včerejšího dne slyšeného svědka [REDACTED]. Dále byla provedena řada písemných důkazů a znalecký posudek ústavu ČVUT Praha, Fakulta elektrotechnická, včetně výpovědi zástupců zpracovatelů posudku [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED].

Obžalovaný [REDACTED] vypověděl, že ve funkci [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] obnáší řadu činností. Bylo běžné, že během jednoho dne [REDACTED] [REDACTED] dokumentů či o nich rozhodoval. Tyto mu byly předkládány sekretariátem bez dalších doplňujících podkladů, pokud si je sám nevyžádal. Zbývalo jen málo času na další záležitosti, které měl jako [REDACTED] řešit, nebo se k nim vyjadřovat. V době jeho nástupu do [REDACTED] [REDACTED]. Jeho prvním úkolem byla příprava návrhu nové organizační struktury. Začátkem června 2007 [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]. [REDACTED] [REDACTED]. Záležitostí, které bylo třeba zařizovat,

bylo mnoho. [redacted] [redacted] [redacted] byl v následujícím období odpovědný [redacted] [redacted]. V roce 2008 se začal řešit záměr zavedení elektronické spisové služby v rámci úřadu, v první polovině roku 2009 probíhala příprava nového způsobu doručování do datových schránek. Od roku 2008 docházelo k opakovaným problémům s počítačovou sítí, chybovalo spojení mezi oběma budovami městského úřadu, nastávaly problémy při komunikaci uvnitř úřadu i navenek s veřejností. Jeden z výpadků se na začátku roku 2009 podařilo vyřešit pouze díky zapůjčení serveru společností TranSoft. [redacted] jej na začátku roku 2009 informoval, že servery jsou na hranici svých technických i kapacitních možností, v blízké době reálně hrozí kolaps. V souvislosti s připravovanou implementací elektronické spisové služby a systému datových schránek měl [redacted] zajistit modernizaci hardwaru. Oznámil mu, že finanční prostředky rozpočtu 2009 s největší pravděpodobností zdaleka nebudou stačit na kompletní zavedení spisové služby, že patrně bude nutná rozsáhlá obnova celého technického zabezpečení. IT zařízení by mělo být obnovováno postupně, nikoli najednou. On sám toto nijak nerozporoval, neboť to bylo v kompetenci [redacted]. Neví, zda nějak komunikoval se společností TranSoft, zda si vyžadoval nějaké analýzy nebo podklady. Jemu samotnému žádné takové dokumenty nebyly předány, neviděl je. V závěru dubna 2009 svolal vzhledem k očekávanému objemu veřejné zakázky schůzku, na kterou byli pozváni jak zástupci [redacted], tak i [redacted] [redacted], který běžně konzultoval se zaměstnanci záležitosti veřejných zakázek, byl podstatným spoluautorem vnitřní směrnice města, která se týkala zadávání veřejných zakázek. Z této schůzky vyplynul úkol připravit materiál pro radu města v tom smyslu, jak bude dále postupováno. Materiál, který byl zpracován [redacted] ve spolupráci s panem [redacted], byl na začátku května 2009 radou města projednán zcela bez připomínek. Tento materiál nepředkládal radě města [redacted] [redacted], ale on osobně, po opakovaných konzultacích se [redacted] [redacted]. Ten mu řekl, že jestliže má mít materiál nějakou šanci na projednání a schválení, tak je třeba, aby byl předložen spíše [redacted], než [redacted]. [redacted] [redacted] Sedm z předmětných devíti smluv podepsal proto, že neměl jediný důvod nevěřit tomu, že je vše v pořádku. Také [redacted] dvě z těchto smluv podepsal. Neměl ani tušení, že by mohlo dojít k porušení zákona o veřejných zakázkách. Byly zde zkušenosti [redacted] a zároveň právní supervize [redacted]. Rozhodnutí ÚOHS, kterým byla městu Český Krumlov uložena pokuta za nezákonné zadání veřejné zakázky, považuje za rozhodnutí, které postrádá jakékoli zohlednění konkrétní situace v roce 2009. Úřad situaci hodnotil s odstupem několika let, odtrženě od reality roku 2009, kdy se chystalo spuštění do té doby nevídaného projektu elektronizace veřejné správy. Ke změně v povinném doručování do datových schránek mělo dojít s účinností od 1.7.2009, přičemž k posunutí účinnosti došlo až zákonem č. 190/2009 Sb., který byl publikován dne 26.6.2009. V době zadávání veřejné zakázky tak zbývaly do předpokládané účinnosti zákona necelé dva měsíce. Jako [redacted] městského úřadu u sebe neměl k dispozici prakticky žádné dokumenty, které by se dané zakázky týkaly, za archivaci odpovídal [redacted]. Vědomého jednání v rozporu se zákonem se nedopustil.

Obžalovaný [redacted] vypověděl, že funkci [redacted] věci vykonával od března 2003 do května 2009, kdy byl odvolán radou města na návrh obžalovaného [redacted]. U městského úřadu byly již delší dobu problémy

s technickým stavem IT infrastruktury, komplikované bylo spojení mezi oběma budovami. Od roku 2007 docházelo ke značnému nárůstu elektronizace veřejné správy. Proto požádal společnost TranSoft, aby posoudila aktuální stav serverů jejich úřadu a případně navrhla nové řešení. Někdy v dubnu 2009 obdržel analýzu a současně s ní i návrh na konfiguraci nového řešení formou blade serverů. Tento materiál potřeboval připravit jako podklad pro jednání rady města, neboť z analýzy a návrhu TranSoftu bylo zřejmé, že půjde o zakázku v hodnotě kolem 4.000.000 Kč. Bylo tedy zřejmé, že o veřejné soutěži musí rozhodnout rada města. Existovaly dvě možnosti, jak zařízení pořídit - buď přímým nákupem, nebo formou pronájmu s následným odkupem. Šlo o zakázku finančně velmi náročnou, považoval za nutné ji projednat s [REDAKCE]. Proto mu předložil materiály od společnosti TranSoft. Ten ale neprojevil žádnou ochotu projednat s ním řešení. Zástupci společnosti TranSoft proto oznámil, že nebude schopen materiál radě města předložit. Dne 5.5.2009 ráno se ale od informatiků dozvěděl, že rada města [REDAKCE] materiál schválila. Od [REDAKCE] pak dostal úkol, aby informoval ředitele TranSoftu pana [REDAKCE], že rada města materiál schválila a že TranSoft má připravit k podpisu smlouvy, přičemž však jako odpovědná osoba bude uveden on jako [REDAKCE]. Tuto informaci TranSoftu předal. Následujícího dne 6.5.2009 v e-mailu našel návrhy dvou smluv, které měl podepsat on sám. Od pana [REDAKCE] se dověděl, že o tom rozhodl [REDAKCE]. Dne 6.5.2009 dopoledne do kanceláře svědka přišel zástupce TranSoftu [REDAKCE] společně s [REDAKCE] a předložili k mu k podpisu dvě smlouvy, které měl podle výše finančního plnění podepsat jako [REDAKCE]. On tyto smlouvy bez dalšího podepsal, na nic se nevyptával. Obě zmíněné smlouvy č. 09t09 a 09t11 podepsal téhož dne 6.5.2009. Data 18.5. a 17.6.2009, která jsou v těchto smlouvách uvedena, neodpovídají skutečnosti. V té době je ani podepsat nemohl, neboť už [REDAKCE] nebyl. Odpoledne dne 6.5.2009 mu [REDAKCE] doručil druhou výzvu k odstranění nedostatků v plnění pracovních povinností a krátce na to jej na jeho návrh rada města odvolala z funkce. Smlouvy č. 09t09 a 09t11 podepsal, byť věděl, že to je součást celé zakázky, neboť to podle finančních limitů bylo v jeho kompetenci a přímo u podpisu byl i [REDAKCE] úřadu. On nevěděl, jaký materiál rada města [REDAKCE] dne 4.5.2009 schválila, vůbec jej nenapadlo řešit, proč se zakázka rozděluje. V té době si nemohl dovolit jakkoli odporovat, neboť byl v „podmínce“ po předchozím upozornění [REDAKCE] na neplnění pracovních povinností. První výzva k odstranění nedostatků mu byla doručena dne 7.11.2008. Obžalovaného [REDAKCE] se na důvod rozdělení zakázky neptal. Prostě dostal dvě smlouvy, tak je podepsal a spoléhal na to, že je vše v pořádku. Podle jeho názoru nebyl žádný důvod zakázku na obnovu IT infrastruktury rozdělovat na více částí. Žádný z techniků IT mu neřekl, že by po technické stránce bylo třeba, aby se to realizovalo postupně. V materiálech od TranSoftu byly nabídky tří různých výrobců severů s tím, že jako nejvhodnější TranSoft doporučil sestavu od IBM. Kdo a kdy vytvořil protokoly o zkráceném výběrovém řízení, neví. Analýzu a návrh řešení předložil [REDAKCE], ten s ním ale v této věci dále odmítl komunikovat. Společnosti TranSoft proto oznámil, že není schopen předložit materiál radě, a dále se přestal o věc zajímat. Až následně se dověděl, že dále bude tuto věc řešit [REDAKCE] sám. Podle jeho názoru tím, kdo mohl rozhodnout o rozdělení zakázky na několik dílčích smluv místo jediné, byl [REDAKCE] úřadu. Nikdo jiný by si to dovolit nemohl. Zpracování analýzy zadal firmě TranSoft někdy začátkem roku 2009, možná v únoru nebo březnu. Byl tak dostatek

časového prostoru pro řádné zadání veřejné zakázky. IT zařízení nebylo v takovém stavu, že by úřad nebyl schopen plnit úkoly, které na něj byly kladeny. Najet na systém podle nového zákona č. 300/2008 Sb. bylo možné i s původním IT vybavením úřadu, bylo možné zabezpečit chod datových schránek a elektronickou komunikaci úřadu s veřejností. Pokud bylo třeba konzultovat otázky týkající se způsobu zadávání veřejných zakázek, tak se zaměstnanci úřadu obraceli na [REDAKCE]. Není pravdou, že by obžalovanému [REDAKCE] sdělil, že zakázku je třeba z technického důvodu rozdělit na více částí.

Obžalovaný [REDAKCE] uvedl, že obžalobu považuje vůči své osobě za nedůvodnou. On se vždy snažil plnit své úkoly svědomitě a pečlivě, nikdy neměl v úmyslu způsobit někomu škodu nebo opatřit sobě či jinému neoprávněný prospěch. Stejně tak nikomu neumožnil jednat nezákonně, nikdy se neobohatit a nepřijal žádný jiný benefit. Pokud se něčeho dopustil, pak neúmyslně a nevědomky. Na pozici [REDAKCE] města Český Krumlov nastoupil v březnu 2008. [REDAKCE]. Na [REDAKCE] skončil v květnu 2009, kdy jej [REDAKCE] požádal, aby dočasně zastával funkci [REDAKCE] po odvolaném [REDAKCE]. Postup při zadávání veřejných zakázek městem Český Krumlov znal, sám byl společně s [REDAKCE] gestorem při zpracování zásad zadávání veřejných zakázek malého rozsahu. Podle určitých finančních limitů mohli zakázky zadávat buď přímo [REDAKCE], nebo to musela schválit rada města. Vždy probíhalo výběrové řízení. V interních pravidlech byly uvedeny tabulky, podle kterých se postupovalo. Pokud šlo o zakázku vyššího finančního objemu, výsledek výběrového řízení se předložil ke schválení radě města. Musely se oslovit nejméně tři subjekty, u větších zakázek to muselo být písemně a musel být přiložen doklad prokazující oslovení konkrétních subjektů. Na zpracování materiálu pro jednání rady města dne 4.5.2009 se podílel jako zaměstnanec právního oddělení, kontroloval důvodovou zprávu. Pracovníky IT byl informován, že chtějí technické zařízení vyměnit pro celý úřad, a to postupně, jinak by to nebylo funkční. S tím za ním přišel obžalovaný [REDAKCE]. Předmětné smlouvy o nájmu a poskytování služeb č. 09t03 - 09t11 on sám nesestavoval, ani nepodepisoval. Viděl je však z toho hlediska, zda obsahují vše, co smlouva o nájmu obsahovat má. Každá smlouva musela mít tzv. průvodku dokladu. Na průvodkách k předmětným smlouvám poznává své podpisy s datem 6.5.2009. O analýze stávajícího stavu serverů, která měla být před zadáním zakázky zpracována společností TranSoft, nic neví. V době, kdy on nastupoval do funkce [REDAKCE], už muselo být výběrové řízení ukončené. Jeho garantem musel být buď [REDAKCE] nebo [REDAKCE]. Neví, jaká byla předpokládaná hodnota veřejné zakázky. Kompetentním orgánem k rozhodnutí o dané veřejné zakázce byla rada města, která schvalovala veškerá výběrová řízení. K dalším skutečnostem obžalovaný [REDAKCE] odmítl odpovídat. Dále reagoval na výpovědi spoluobžalovaných. Protokoly o zkrácených výběrových řízeních skutečně vypracoval, ale bylo to až poté, co po nástupu do funkce [REDAKCE] zjistil, že tyto protokoly [REDAKCE] chybějí. O tomto nejprve informoval svého nadřízeného [REDAKCE], který jej direktivně zaúkoloval, aby protokoly k příslušným výběrovým řízením dodatečně zpracoval podle již existujících nájemních smluv. Tyto duplikáty pak měl administrativně zažurnalizovat pod příslušné položky. On sám to chápal jako administrativní zhojení problémů zanechaných jeho předchůdcem [REDAKCE] ve funkci [REDAKCE]. Podle pokynu

██████████ a nájemních smluv doplnil do protokolů příslušná data a protokoly podepsal. Své podpisy připojili i zbylí dva hodnotitelé (██████████ a pan ██████████). Asi jedinou jeho chybou bylo, že protokoly neoznačil jako duplikáty. Nečinil nic jiného, než že plnil konkrétní pokyny svého přímého nadřízeného, ██████████, doplnil příslušné materiály, které se ztratily jeho předchůdci. Jeho snahou nebylo maskovat neexistenci výběrových řízení, když o jejich skutečném průběhu mu nebylo nic známo, neví, zda skutečně proběhla nebo ne. Pokud obžalovaný ██████████ ve své výpovědi uvedl, že s ním konzultoval, zda lze veřejné zakázky rozdělit, tak mu mohl říct, že to je možné, ale pouze na základě informací získaných od pracovníků IT ██████████ a ██████████. Od nich se dověděl, že pokud by se obnova neprováděla postupně, systém by se zhroutil. ██████████ proto sdělil, že za určitých podmínek rozdělení zakázky možné je, avšak neustále upozorňoval, že je třeba dávat pozor na předpokládanou hodnotu zakázky. Nepamatuje si, že by byl dne 6.5.2009 přítomen podpisu dvou smluv ██████████.

Svědék ██████████, v roce 2009 ██████████ Český Krumlov, vypověděl při hlavním líčení před okresním soudem, že o průběhu dané veřejné zakázky nemá žádné konkrétní informace, dověděl se o tom pouze z materiálů rady města. Jako člen rady si v materiálech přečetl, že hardwarové zařízení je na hraně životnosti a hrozí selhání. Nepamatuje si, kdo konkrétně materiál ohledně obnovy IT infrastruktury na radě města předkládal. Mohl to být buď ██████████, nebo některý ze specialistů, případně sám ██████████. Nevzpomíná si, zda s investicí do severů bylo předem počítáno v rozpočtu města na rok 2009, kdo rozhodl o rozdělení zakázky na devět dílčích smluv, dokonce ani nevěděl, že k nějakému takovému rozdělení došlo. O tom se poprvé dověděl až při výslechu na policii. Pokud jde o plnění pracovních úkolů jednotlivými obžalovanými, tak k ██████████ nezaznamenal žádné negativní zprávy. Totéž platí o ██████████, jehož práce byla kvalitní. K práci ██████████ měl ██████████ četné připomínky, a to opakovaně. To nakonec vyústilo v jeho odvolání z funkce radou města. Pokud byl radě města předkládán materiál z některého odboru, bylo obvyklé, že na jednání přišel i ██████████ a odpovídal na dotazy radních. V letech 2006 - 2010 si někteří členové rady výslovně vymínili, že vedle ██████████ by měli na jednání přijít i ██████████. Dá se říci, že v tomto období bylo pravidlem, že se radní chtěli ptát ██████████ na detailní věci. Odpovědnost za obsah materiálu, který by byl předkládán radě, by měl mít zpracovatel, který materiál i podepisuje.

V rámci výslechu při hlavním líčení u krajského soudu setrval na své výpovědi a doplnil, že k zástupcům společnosti TranSoft nemá téměř žádný vztah, byť si s členy rodiny ██████████ tyká. ██████████ st. neviděl asi 6 – 7 let. Jeho synové ██████████ a ██████████ hrají golf, vídávají se tak jednou až dvakrát ročně na golfovém hřišti. ██████████ na Městském úřadě v Českém Krumlově byl od listopadu 2006 do listopadu 2010, předtím zastával funkci ██████████. IT problematika v inkriminovaném období spadala do gesce ██████████ ██████████. Rada města se scházela vždy v pondělí odpoledne, event. podle potřeby. Pokud se týče materiálů předkládaných radě, příslušný odbor postupoval vždy samostatně, každý ██████████ měl za úkol zpracovat materiál do rady, nesl za to po stránce obsahové odpovědnost. Materiály byly předkládány členům rady několik dní dopředu,

aby je bylo možno případně na dotazy doplnit. S [redacted] nekonzultoval obsahovou stránku jednotlivých materiálů, ale to, zda odpovídají zadanému úkolu ze zasedání zastupitelstva. Pokud se např. nějaký člen rady města omluvil, že přijede na zasedání později, přesunul po dohodě s [redacted] důležité body na pozdější dobu, aby hlasovalo co nejvíce členů rady. [redacted] [redacted] konzultovala odborné věci s [redacted], vyplývalo to i z jejích slov i z dopisu [redacted]. Nebylo výjimkou, že měla diametrálně odlišné názory než [redacted]. U žádných jednání se společností TranSoft svědek nebyl, neví, kdo z IT úseku komunikoval s touto společností. Od roku 2002 do roku 2006 zastával [redacted], jeho podřízeným byl [redacted] ve funkci vedoucího odboru. Z té doby měl s ním více negativních pracovních zkušeností než pozitivních, týkalo se to zejména časového hlediska, náprava nebyla. V tuto dobu IT oddělení pod [redacted] nespadlo. Z jednání rady města ze dne 4.5.2009 se v té době určitě nepoživoval audiovizuální záznam, ale byl proveden zápis, ze kterého vzešlo i závazné usnesení. Zapisovaly se věci rozhodující, např. odlišný názor, detaily nikoliv. Zápis pořizovala např. pracovnice sekretariátu starosty, poté musel zápis některý ze členů rady zkontrolovat a podepsat, čímž zápis dostal váhu listiny vedení města.

Svědkyňě [redacted], v inkriminovaném období [redacted] Český Krumlov, vypověděla, že o veřejné zakázce na obnovu IT infrastruktury, resp. obecně o celé této akci, nic konkrétního neví. Měla na starost oblast [redacted] [redacted]. Pod [redacted] [redacted] spadaly [redacted], [redacted]. Rozdělení politických gescí vycházelo z koaliční dohody. Ona nikdy neviděla žádné dokumenty týkající se této zakázky, konkrétně analýzu stavu serverů, cenové nabídky, protokoly o výběrových řízeních, smlouvy. Jako běžný uživatel počítače a sítě nezaregistrovala žádné podstatné problémy. Na radě města se ovšem hovořilo o špatném stavu serverů, o jejich končící životnosti, že servery bude třeba obměnit a že je s tím třeba v rozpočtu města počítat. Důvod rozdělení zakázky na obnovu IT infrastruktury na devět dílčích smluv nezná. Není schopna uvést, kdo o takovém rozdělení mohl rozhodnout. Běžným postupem bylo, že ten, kdo měl zakázku ve své kompetenci, připravil materiál pro jednání rady města, doporučil určitý postup. Rada jej buď schválila, nebo ne. Existovala pravidla, do jaké finanční částky mohl rozhodnout [redacted] a od jaké částky rozhodovala již rada města nebo zastupitelstvo obce.

Svědék [redacted] vypověděl, že pro město Český Krumlov pracuje od [redacted], a to nejprve jako [redacted] a poté od [redacted] jako [redacted]. Prakticky vše, co o dané veřejné zakázce ví, se dověděl jen z doslechu, neboť k zadání zakázky došlo předtím, než na město nastoupil. Na základě následně opatřených posudků došel k závěru, že zadání zakázky mělo být řešeno jako „jeden balík“. Neodvažuje se hodnotit naléhavost tehdejší situace. Na žádost policie předal veškeré relevantní dokumenty, kterými město k dané veřejné zakázce disponovalo. V dokumentech nebylo vše, co by tam mělo být, avšak oni již neměli důvod pátrat po důvodu. Po volbách na podzim 2010 a po odchodu [redacted] z [redacted] nebyly plošně prověřovány všechny veřejné zakázky či smlouvy s jinými subjekty, neprověřovala se cíleně činnost předchozího vedení či zastupitelstva obce. Policie se touto věcí začala zabývat zřejmě na základě anonymního oznámení, které směřovalo vůči [redacted] [redacted]. V relevantním

období roku 2009 byly veřejné zakázky rozděleny do jednotlivých kategorií podle jejich předpokládané hodnoty. Do určité výše mohl o zadání zakázky rozhodnout příslušný [REDAKCE] a ten pak odpovídal i za dodržení vnitřních pravidel města. Pokud šlo o částku vyšší, zakázku zadávala rada města. Metodickou pomoc poskytovalo právní oddělení. Existovala interní pravidla pro zadávání veřejných zakázek, interní dokument zpracovalo právní oddělení ve spolupráci s [REDAKCE], kteří měli se zadáváním veřejných zakázek zkušenosti. Neví, zda existoval nějaký důvod zakázku rozdělit do devíti smluv, sám žádný takový důvod nezná. Z dokladů, které na úřadu zůstaly a které měl možnost vidět, pochopil, že některé z předmětných smluv a zakázek vyřizoval [REDAKCE], některé [REDAKCE] a [REDAKCE] byl v jakési hodnotící komisi. Poté, co město obdrželo rozhodnutí ÚOHS o uložení pokuty za nezákonné zadání veřejné zakázky, bylo toto projednáváno radou města a byl učiněn závěr, že nemá smysl podávat odvolání. Radní se rozhodli pokutu zaplatit a následně ji požadovat jako náhradu škody.

Svědék [REDAKCE] vypověděl, že pro město Český Krumlov pracoval a pracuje jako [REDAKCE]. Zadání předmětné veřejné zakázky se vůbec neúčastnil. Pouze měl povědomí, že nějaká veřejná zakázka probíhá, mají se nakupovat či pronajímat nějaké severy. Následně po volbách v roce 2010 se začalo ověřovat, zda zadání veřejné zakázky bylo v pořádku. V době zadávání zakázky k ní neměl žádné podrobnější informace. Následně na základě provedené kontroly zjistil, že byl osloven pouze jediný subjekt - společnost TranSoft. V první polovině roku 2009 spolu s ním na právním oddělení působil jednak obžalovaný [REDAKCE], jednak [REDAKCE]. Obžalovaný [REDAKCE] z [REDAKCE] po svém nástupu do funkce určil, že po právní stránce bude mít veřejné zakázky na starosti obžalovaný [REDAKCE], který s nimi měl mít zkušenosti z předchozího zaměstnání. Pokud [REDAKCE] potřebovali právní konzultaci při zadávání veřejných zakázek, převážně se obraceli právě na [REDAKCE]. Existoval interní předpis, pravidla pro zadávání veřejných zakázek malého rozsahu městem Český Krumlov, zpracoval ho obžalovaný [REDAKCE]. Tím si je jist, seděli spolu v jedné kanceláři. Měl to tak nařízené od [REDAKCE] právě kvůli tomu, že měl mít veřejné zakázky na starosti. Na tvorbě těchto pravidel se podíleli i někteří [REDAKCE], ale po právní stránce je vypracoval [REDAKCE] sám. Pravidla poznává na č.l. 1289 a násl. spisu. U každé smlouvy se na její průvodku poznamenává provedení tzv. právní kontroly. Kontroluje se, zda je obsah smlouvy v souladu s právními předpisy, nikoli už ale například to, zda ohledně dané smlouvy bylo přijato příslušné usnesení rady města. To je odpovědností toho, kdo smlouvu předkládá. Předkladatel by měl být také odpovědný za to, že smlouva je v souladu se zákonem o veřejných zakázkách a příslušnými interními pravidly. Tento soulad by měla kontrolovat odpovědná osoba v průběhu zadávání veřejné zakázky. Nahoře v první kolonce se obvykle uvádí konkrétní jméno předkladatele a bývá připojen jeho podpis. Po nahlédnutí do průvodky č.l. 246 spisu zjišťuje, že v tomto případě žádné konkrétní jméno uvedeno není a není tam ani podpis předkladatele.

Svědčyně [REDAKCE] vypověděla, že pro město Český Krumlov pracovala a pracuje jako [REDAKCE]. Jako uživatelka počítačové sítě nezaregistrovala žádné problémy, ani to, že nějaká obnova serverů probíhá. Nemůže uvést nic k tomu, kdo a jak veřejnou zakázku zadal, jaké subjekty byly osloveny, jaké nabídky byly

městu podány. V té době určitě existovala interní pravidla města pro zadávání veřejných zakázek a postupovalo se podle nich. Tato pravidla byla vytvořena jejich právním oddělením. Jako [REDAKCE] prováděla registraci veškerých smluv, kterou vždy stvrdila svým podpisem na průvodce. Na ní je uváděno, kdo je předkladatelem a číslo usnesení rady, kterým byla smlouva schválena, pokud rozhodnutí není v pravomoci [REDAKCE] či [REDAKCE]. Po registraci je smlouva předložena na právní oddělení, kde je podpisem a datem stvrzeno provedení kontroly. Dál jde smlouva k [REDAKCE], který má na průvodce také svoji kolonku. Následně se smlouva vrací zpět předkladateli. Každá smlouva dostává evidenční číslo, přičemž číslování je kontinuální. Po předložení průvodce smluv č.l. 246 - 254 může uvést, že u všech je s datem 5.5.2009 její podpis. Následujícího dne 6.5.2009 potvrdili provedení kontroly obžalovaní [REDAKCE] a [REDAKCE]. [REDAKCE] má zřejmě rozhodnout, zda smlouva odpovídá všemu po právní stránce. Co kontroluje [REDAKCE], to neví. Nemůže s jistotou uvést, že všech devět smluv jí bylo předloženo najednou dne 5.5.2009, avšak všechny zcela jistě zaregistrovala najednou právě tohoto dne. Je možné, že část smluv jí mohla být předložena už třeba předchozího dne a ona je zaregistrovala až v den další. Každopádně však šlo o devět po sobě následujících smluv, které jí byly k registraci předloženy.

Svědčyně [REDAKCE] vypověděla, že od roku [REDAKCE] pracuje pro město Český Krumlov jako [REDAKCE]. Hlavní náplní její práce jsou mimo jiné [REDAKCE]. Ve vztahu k předmětné veřejné zakázce neví nic konkrétního, bylo to mimo její pracovní náplň a po odborné stránce tomu nerozumí. Důvod zadání veřejné zakázky nezná, osobně nezaznamenala žádné závažné problémy, výpadky či kolapsy počítačové sítě. Přesný důvod odvolání [REDAKCE] z funkce [REDAKCE] si nepamatuje, jen ví, že tomu předcházely nějaké výzvy a že odvolání bylo projednáno radou města. Nesestavovala obsah výzev k odstranění nedostatků v plnění pracovních povinností, to dělal [REDAKCE]. O tom, co bude obsahem výzvy, rozhodoval přímý nadřízený daného zaměstnance, v případě [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE]. Existovala interní pravidla města pro zadávání veřejných zakázek, které vytvořilo právní oddělení.

Svěděk [REDAKCE] vypověděl, že v inkriminované době roku 2009 pracoval pro město Český Krumlov jako [REDAKCE]. Výměna serverů se realizovala proto, že stávající servery začaly být nestabilní a byli tlačeni blížíci se elektronickou spisovou službou. Na úseku [REDAKCE] ještě [REDAKCE]. Ze strany společnosti TranSoft zřejmě byla zpracována nějaká písemná analýza a návrh řešení, ale už si nevzpomíná, kdo zpracování analýzy zadal. S přechodem na datové schránky, na systém elektronické spisové služby, se připravovala infrastruktura. Prvním krokem byly právě servery. Aby bylo možné spisovou službu spustit, bylo třeba buď dokoupit další server, nebo přistoupit k úplně novému virtuálnímu řešení, což se stalo. S původními servery byly opakované problémy, v jeden čas se musely dokonce každé ráno nahazovat ručně, zapůjčen byl i nějaký cizí server. Předmětná dodávka blade serverů je z technického hlediska prakticky stavebnice, kdy se jednotlivé části smontují dohromady. Dodávku a montáž kompletně zajišťovala společnost TranSoft. K tomu se pak sepisovaly předávací protokoly, po předložení je ve spise poznává. Neví, z jakého důvodu bylo vyhotoveno devět předávacích protokolů se stejným datem 30.6.2009. Určitě existovala nějaká interní pravidla pro zadávání veřejných zakázek, [REDAKCE] [REDAKCE]

██████████. Pokud jde o výběr dodavatele, ██████████ ██████████. Od společnosti TranSoft přišla cenová nabídka, o nabídce od jiné společnosti neví. Nevzpomíná si, zda se účastnil nějakého výběru dodavatele blade serverů, pamatuje si, že řešili výběr technologie. Pokud jde o výběr dodavatele, tak bylo zřejmě jasné dané, že to bude TranSoft. Nepamatuje si, že by podepisoval nějaké protokoly o zkráceném výběrovém řízení. Po předložení listin na č.l. 324 - 341 uvádí, že šlo o výběr technologie. Zda se protokoly podepisovaly v jeden den či nikoliv, neví. K datům uvedeným na jednotlivých protokolech nemůže nic sdělit, protokoly nevypracoval, pouze je podepsal. Kdo protokoly zpracoval, kdo mu je předložil k podpisu, zda je podepisoval sám, nebo bylo nějaké zasedání tří členů komise, kde by se to probíralo, si nepamatuje. Vzhledem k tomu, že celý systém řešení serverů je stavebnicí, bylo možné vše objednat najednou. Nevzpomíná si, že by v této záležitosti hovořil s obžalovaným ██████████, že by rozebírali, zda se má obnova serverů realizovat postupně nebo naráz.

Svědék ██████████, ██████████, ██████████, vypověděl, že již delší dobu byl problém se zastaralými servery. Jeden z nich zkolaboval už někdy v roce 2007 nebo 2008, proto byl vznesen požadavek na pořízení serverů nových. O nevyhovujícím stavu věděli určitě obžalovaní ██████████, jako ██████████, a ██████████ jako ██████████. Výměnu serverů řešili i v souvislosti s najíždějícím systémem datových schránek a elektronické spisové služby. Technické řešení navrhla TranSoft. S ██████████ posoudili tento návrh po technické stránce. Následný výběr dodavatele, podpisy smluv apod., to vše šlo mimo ně. Jednalo se o zakázku v řádu několika milionů. Celá dodávka byla stavebnicí, která se musela dát dohromady. Nejprve se vše navezlo do serverovny, sestavilo a nakonec najednou spustilo. Jeden víkend zastavili chod systémů na stávajících serverech, přesunuli data a vše rozjeli na nových serverech. V té době ani nevěděl, že na dodávku bylo uzavřeno devět dílčích smluv. Z technického hlediska byla předjednána celá konfigurace, tedy co se objedná a postaví. Neví, kdo z města byl oprávněn v této věci o případném rozdělení dodávek rozhodnout. ██████████ a ██████████ s ██████████ přednesl, jaký je stav původních serverů a zdůraznili naléhavost situace. Dál neví, co ten který z nich podnikl. Neví, zda existovala i jiná nabídka, než nabídka TranSoftu. Pravidla pro zadávání veřejných zakázek existovala, neznal je. Není pravdou, že by s ██████████ řekli, že je třeba obnovu serverů realizovat postupně, že to nelze provést najednou. Určitě mu to řekli správně, ale je otázkou, jak to on jako laik pochopil.

Svědék ██████████, ██████████, ██████████, ██████████, vypověděl, ██████████, ██████████. V souvislosti s novou právní úpravou, kdy se měla začít používat spisová služba, upozornili město na hrozící riziko nedostatečného stavu hardwaru. Následně zpracovali analýzu s návrhem řešení, byla předložena městu a vyjadřovali se k ní IT technici. Na městě pak proběhla určitá diskuse a vyhodnocení, TranSoft byla oslovena ohledně dodávky serverů a byly sepsány smlouvy. Nabídky a hodnocení na č.l. 304 spisu jsou různá technická řešení od jednotlivých výrobců. Tyto tři nabídky společností DELL, HP a IBM si zřejmě nechala zpracovat společnost TranSoft a bylo to součástí analýzy pro město. Zákazník si pak vybere konkrétní řešení a to oni objednají u výrobce. On věc převzal ve fázi, kdy zpracovával nabídku na základě podkladů dodaných technickým oddělením společnosti. Smlouvy za TranSoft podepisoval

██████████ st. On sám v této věci komunikoval s ██████████, kterému také zřejmě odeslal cenovou nabídku, je ale možné, že o zakázce hovořil i s ██████████. Od ██████████ obdržel informaci, že smlouvy bude podepisovat ██████████, tuto informaci předal ██████████ st. Dál se jednání neúčastnil. O tom, že sedm smluv nakonec podepsal ██████████ a dvě ██████████, neví. Požadavek uzavřít místo jedné smlouvy více smluv vzešel zřejmě ze strany města, ovšem nevzpomíná si, od koho konkrétně a co bylo důvodem. Celá zakázka byla jejich společností realizována najednou, od IBM najednou objednali a nakoupili všechny komponenty.

Svědék ██████████ vypověděl, že předmětných devět smluv podepsal poté, co je připravilo ██████████ společnosti. Sám o smlouvách nijak nevyjednával. Není mu známo, kdo TranSoft z města oslovil jako první a co bylo požadováno. Neví, kdo v této záležitosti za TranSoft jednal s městem. Pokud bylo plnění rozděleno do devíti smluv, tak se domníval, že to bylo z ekonomických důvodů na straně města, kvůli účetnictví. Nebral to jako nějakou zvláštní věc, myslel si, že je to kvůli nějakému vnitřnímu předpisu. Domnívá se, že dodání bylo realizováno postupně, určitě existují předávací protokoly. Přesný technologický postup při přechodu ze starých serverů na nové nezná. Nepamatuje si, kdo vznesl požadavek na rozdělení plnění do devíti smluv, ze strany TranSoft to určitě nebylo. Většinu zakázek společnost získávala přes veřejné soutěže, jak tomu bylo v tomto konkrétním případě, si nepamatuje. Předmětných devět smluv určitě nepodepisoval najednou, určitě to šlo postupně, ale nepamatuje si, v jakém časovém rozmezí. Pokud je dotazován, jak mohla být např. smlouva č. 09t04 podepsána 29.6.2009, když v tuto dobu byla zakázka již předána a za celý červen 2009 už bylo i fakturováno nájemné, tak už není schopen dát dohromady data a čísla, neumí na otázku odpovědět. Na smlouvách poznává své podpisy, ale datum není vypsán jeho rukou. Smlouvy za TranSoft podepisoval až ve chvíli, kdy byly podepsané druhou stranou.

Svědék ██████████ vypověděl, že v souvislosti s touto veřejnou zakázkou v roce 2009 s nikým osobně nejednal, ani se na zakázce a dodávce aktivně nepodílel. Servery byly dodávány postupně. Nevzpomíná si, kdo z města oslovil TranSoft jako první s požadavkem na zpracování analýzy, poprvé ji viděl při podání vysvětlení na policii, nemůže se k ní vyjádřit. V TranSoftu měl v té době na starosti spíše marketing, až poslední tři roky má podpisové právo. Jeho první kontakt s touto věcí byl až v roce 2011 při jednání s městem o odkupu zařízení. Nezná důvod uzavření devíti dílčích smluv. Město mělo dlouhodobě problémy s IT zařízením, čelilo i několika havarijním stavům, nediví se, že museli v létě 2009 spěchat. Domnívá se, že devíti smlouvami to město chtělo řešit z finančních důvodů, mohly tam být různé zdroje financování. Neví o tom, že by před podpisem devíti smluv byl ze strany TranSoftu poslán návrh pouze dvou smluv, které v souhrnu řešily totéž. TranSoft se účastnil běžně výběrových řízení, jak pro státní správu a samosprávu, tak i soukromý sektor. Neví, zda se v tomto konkrétním případě nějaké veřejné soutěže účastnili. Nevzpomíná si, že by dne ██████████ byl spolu s obžalovaným ██████████ přítomen v kanceláři ██████████, který podepsal dvě z devíti smluv.

Svědék ██████████ vypověděl, že s ohledem na nevyhovující stav původních serverů řešil s IT techniky města postup, jak pokračovat dál. Mimo jiné v té době vyvstal

nový požadavek v souvislosti se zavedením spisové služby a bylo třeba odhadnout, jaký bude výkon požadovaný pro dané servery a software. Společně s IT oddělením města se nakonec domluvili na řešení systémem blade serverů. Měl danou zakázku na starost, pokud jde o technické řešení, nikoli z obchodního hlediska. Veškerá jeho jednání probíhala s IT techniky města a točila se kolem technických specifikací. Vůbec neřešil otázku cen, jen technické provedení, a to s [REDAKCE] a [REDAKCE]. Analýzu stávajícího stavu serverů pro město zpracovalo z TranSoftu více lidí, zpracování trvalo několik týdnů. Materiál poznává na č.l. 300 a násl. spisu, ale jedná se zřejmě o nějakou pracovní verzi. Část obsažená na č.l. 304 a 304 p.v. spisu je v podstatě určitým doporučením, který výrobce má vhodné řešení, přičemž nejvíce bodů získalo IBM. Smlouvy mezi TranSoftem a městem viděl poprvé až při implementaci, když se zařízení předávalo městu a podepisovaly se předávací protokoly. Neví o tom, že by TranSoft původně poslal městu návrh dvou smluv a až následně bylo plnění rozděleno do devíti, důvod rozdělení nezná. K realizaci zakázky došlo v rozmezí několika dnů až týdnů. Za TranSoft smlouvy podepisoval jeho otec [REDAKCE] st., on sám u podpisu smluv nebyl a ani neví, zda se podepisovaly najednou či postupně.

Ze znaleckého posudku ČVUT Praha, Fakulta elektrotechnická, včetně výpovědi zástupců zpracovatelů posudku [REDAKCE],

[REDAKCE] a [REDAKCE] před soudem, soud zjistil, že dodávka zařízení podle předmětných devíti smluv představuje po technické stránce jeden funkční celek, jehož jednotlivé komponenty jsou úzce provázány. Aby byl požadovaný celek funkční, bylo po technické stránce nutné realizovat dodávku, instalaci a implementaci hardware najednou. Žádný technický důvod pro rozdělení plnění do devíti smluv nebyl zjištěn. O samostatně funkčních komponentách nelze hovořit, každá z nich je více či méně závislá na komponentách ostatních. Jejich samostatná funkčnost je buď úplně nemožná, nebo nedává z technického hlediska smysl (např. proč mít zapojenou prázdnou skříň, nebo pořídit software, který není kam instalovat). Pokud jde o posouzení přiměřenosti cen uvedených v předmětných devíti smlouvách, resp. stanovení ceny obvyklé za dané plnění, je největším problémem, že výrobci a distributoři nechtějí oficiálně potvrdit výši poskytovaných slev, byť k tomu v reálu vždy dochází. Od distributora IBM bylo nakonec získáno i písemné vyjádření, že při daném finančním objemu 3.000.000 - 5.000.000 Kč bez DPH bylo možné v daném časovém období získat slevu ve výši 30% - 40% z koncových cen. V celém posudku je důsledně používána konzervativní metoda a spodní odhady, vyčíslená škoda je tak nejnižší možná. Pokud z odpovědí jednotlivých výrobců a distributorů bylo zjištěno, že v daném období byly poskytovány slevy ve výši 20% - 40%, vycházeli z varianty pro obžalované nejpriznivější, tedy ze slevy ve výši pouze 20%. Do poslední chvíle zvažovali, zda za hranici tohoto spodního odhadu nezvolit slevu 25%, ale nakonec se v zájmu naprosté jistoty přiklonili k pouhým 20%. S naprostou jistotou tak lze konstatovat, že obvyklá cena plnění popsánoho v předmětných devíti smlouvách je nejméně o 549.000 Kč bez DPH nižší, než skutečný součet cen uvedených v těchto smlouvách. Částku 549.000 Kč bez DPH lze tedy považovat za spodní odhad výše způsobené škody. Cenu obvyklou určovali přesně ve vztahu k plnění a za podmínek, jak byly vymezeny ve smlouvách mezi společností TranSoft a městem Český Krumlov. Pokud tedy např. v uzavřených smlouvách nebylo ujednání o povinnosti pronajímatele pojistit předmět nájmu nebo např. tzv. inflační doložka, tak cenu obvyklou určovali ve vztahu ke stejně nastavené smlouvě, tedy bez povinnosti pojištění a bez inflační doložky.

V hlavním líčení byla provedena celá řada **listinných důkazů**. Zahájení úkonů trestního řízení v této věci předcházelo anonymní e-mailové trestní oznámení ze dne 20.11.2012 směřující vůči [redacted] [redacted] (č.l. 2). [redacted] [redacted] uzavřel jménem města Český Krumlov řadu nevýhodných smluv, mimo jiné i v oblasti IT a že za toto přijal údajně vysoké úplatky. Na č.l. 124 - 127 jsou založeny výzvy k odstranění nedostatků v plnění pracovních povinností s daty 7.11.2008 a 27.4.2009, které obžalovaný [redacted] jako [redacted] adresoval obžalovanému [redacted] jako [redacted]. Druhou výzvu obžalovaný [redacted] podle připojeného záznamu odmítl dne 6.5.2009 převzít, byla mu tedy doslovně přečtena za účasti svědků. Z protokolu č.l. 128 je zřejmé, že po odvolání z funkce [redacted] [redacted] obžalovaný [redacted] předal dne 22.5.2009 dokumentaci obžalovanému [redacted], který byl pověřen vedením odboru. Z e-mailové komunikace mezi svědkem [redacted] a obžalovaným [redacted] č.l. 129 - 132 se podává, že dne 20.4.2009 měl svědek [redacted] zaslat obžalovanému [redacted] návrh tří smluv označených čísly 09t04, 09t03 a 08t03, kdy obsah příloh není uveden. Dne 5.5.2009 v 7.57 hodin obžalovaný [redacted] zaslal svědku [redacted] e-mail, jímž jej informuje, že předchozího dne rada města schválila postup realizace obnovy serverů a že lze zahájit realizaci projektu. Vzhledem k tomu, že smlouvy bude podepisovat [redacted], je třeba upravit ve smlouvách oprávněnou osobu u města ve znění: zastoupen oprávněnou osobou [redacted], [redacted] městského úřadu. Na to svědek [redacted] téhož dne v 8.35 hodin odpověděl, že vše potřebné zařídí, aby bylo možné rychle objednat. Dne 5.5.2009 v 15.20 hodin zaslal svědek [redacted] obžalovanému [redacted] e-mail, že posílá změněné smlouvy dle dohody, přičemž přílohou měly být smlouvy označené čísly 09t11 a 09t09. Již dne 20.4.2009 svědek [redacted] zaslal [redacted] dva soubory nazvané „Analýza Linux serverů pro MÚ“ a „Vyhodnocení blade pro MÚ“, a to s doprovodným textem „Posílám slíbené podklady, vyhodnocení je provedeno na základě nabídek oslovených firem DELL, HP a IBM. Nabídky máme fyzicky k dispozici, ale vzhledem k citlivosti dat bych je prozatím nechal u sebe. Byl bych nerad, kdyby se v této fázi dostaly na veřejnost.“ Na č.l. 133 - 144 spisu jsou založeny návrhy dvou smluv o nájmu a poskytování služeb označené čísly 09t03 a 09t04, oba s datem 17.4.2009 (tedy zřejmě ty návrhy, které svědek [redacted] zaslal obžalovanému [redacted] e-mailem dne 20.4.2009 - viz výše, č.l. 129 spisu). Předmětem obou návrhů smluv je pronájem specifikovaného IT zařízení a poskytování souvisejících služeb s tím, že celková pořizovací cena bez DPH, kterou by město Český Krumlov mělo společnosti TranSoft zaplatit, činí 3.535.000 Kč (smlouva č. 09t03) a 780.000 Kč (smlouva č. 09t04). Z rozsudků podepsaného soudu č.l. 167 a násl., resp. celého připojeného spisu sp. zn. 7C 280/2009, vyplývá, že odvolání [redacted] z funkce [redacted] ze dne 12.5.2009 bylo soudem posouzeno jako neplatné. Na č.l. 178 je založen přípis s datem 7.5.2009 [redacted] adresovaný [redacted], který je reakcí na doručení výtky ohledně neplnění pracovních povinností ze dne 6.5.2009. Obžalovaný [redacted] kromě jiného uvádí, že zvažuje podání stížnosti radě města na chování [redacted], které začíná cítit jako šikánování a snahu o vytvoření situace, která jej donutí rezignovat. Z dokladů č.l. 179 - 181 se podává, že [redacted] navrhl radě města odvolání [redacted] z funkce [redacted]. Datum návrhu není uvedeno,

ovšem mj. se v něm zmiňuje datum 11.5.2009, kdy měl [redacted] doručit odvolání proti výzvě. Téhož dne 11.5.2009 rada města rozhodla usnesením č. 283/14/2009 o odvolání [redacted] z funkce a sdělení [redacted] o tomto odvolání bylo [redacted] doručeno dne 12.5.2009.

Z rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. ÚOHS-S438/2013/VZ-8396/2014/514/MPr (č.l. 189 a násl., resp. 440 a násl.) vyplývá, že dne 18.4.2014 bylo rozhodnuto, že zadavatel - město Český Krumlov se při uzavření předmětných devíti smluv č. 09t03 - 09t11 a dále pak smlouvy o údržbě IT infrastruktury č. 09t01 ze dne 23.2.2009 dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona o veřejných zakázkách tím, že nedodržel postup stanovený v § 13 odst. 3 zákona, když rozdělil předmět veřejné zakázky na deset veřejných zakázek malého rozsahu, čímž došlo ke snížení předpokládané hodnoty pod finanční limit stanovený v § 12 odst. 1 zákona. V důsledku toho nebyla veřejná zakázka zadána v některém z druhů zadávacích řízení uvedených v § 21 odst. 1 zákona, což mohlo podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky. Za to byla městu Český Krumlov uložena pokuta ve výši 90.000 Kč.

Ze zprávy č.l. 1491 vyplývá, že město Český Krumlov tuto pokutu uhradilo dne 13.5.2014. Ve zprávě města Český Krumlov č.l. 1503 se uvádí, že rozhodnutí nepodat proti zmíněnému rozhodnutí ÚOHS opravný prostředek padlo na schůzi Rady města Český Krumlov dne 28.4.2014. Vzhledem k datu doručení rozhodnutí dne 23.4.2014 již nebylo možné připravit řádný materiál na schůzi rady, věc proto byla projednána ústně v bodu „různé“. Rada odsouhlasila, že opravný prostředek nebude podán a [redacted] [redacted] bylo uloženo informovat radu o možnostech a způsobech uplatnění nároku na náhradu škody v souvislosti s uloženou sankcí.

Dále byl proveden důkaz usnesením Rady města Český Krumlov ze dne 11.5.2009, kterým bylo rozhodnuto o odvolání [redacted] z funkce [redacted] na návrh [redacted] [redacted] (č.l. 227), průvodkami smluv, fakturami a další souvisejícími doklady, které se týkají jiných veřejných zakázek města Český Krumlov, tedy jiných smluv, z období od ledna 2009 do února 2010 (č.l. 230 - 244 a 256 - 271). Průvodky dokladů, faktury a jejich ověření týkající se předmětných devíti smluv č. 09t03 - 09t11 jsou pak založeny na č.l. 246 - 255. Z dokladu založeného na č.l. 297 bylo zjištěno, že obžalovaný [redacted] jako [redacted] připravil materiál pro jednání rady města dne 21.7.2008 s návrhem usnesení o schválení uzavření smlouvy o zajištění údržby IT infrastruktury úřadu mezi městem a společností TranSoft.

Ze smlouvy č. 09t01 uzavřené dne 23.2.2009 (č.l. 298 - 299) vyplývá, že společnost TranSoft se zavázala udržovat IT infrastrukturu města Český Krumlov, včetně údržby a upgrade serverových systémů. Město Český Krumlov se zavázalo platit společnosti TranSoft měsíční paušální odměnu ve výši 35.000 Kč bez DPH.

Z analýzy stávajícího stavu serverů a software č.l. 300 - 309 vyplývá, že tento materiál zpracoval pro město Český Krumlov jménem společnosti TranSoft [redacted]. Dokument je datován 17.4.2009 (č.l. 304), resp. 20.4.2009 (č.l. 300 p.v.). Obsahuje mimo jiné porovnání jednotlivých možných konfigurací hardware od výrobců DELL, HP a IBM, včetně

cenových nabídek. V tabulce č.l. 304 p.v. je jako nejvýhodnější zhodnocena konfigurace IBM (následně také reálně dodaná).

Z dokladů č.l. 310 - 315, které se týkají jednání Rady města Český Krumlov dne 4.5.2009, bylo zjištěno, že materiál s nadpisem „Zkvalitňování IT infrastruktury Městského úřadu Český Krumlov“ a s návrhem usnesení „Rada města bere na vědomí postup ke zkvalitňování technického stavu datových sítí městského úřadu“ zpracoval IT technik [redacted] a [redacted]. Jako předkladatel materiálu je uveden [redacted] městského úřadu. Písemné vyhotovení materiálu je datováno 27.4.2009. V důvodové zprávě se uvádí, že od června 2008, kdy došlo k havárii serveru, je systém provozován v „provizorním“ řešení, které stojí na strojích s menším výkonem ve stáří 4-5 let. Obnova strojového parku je plánována již od léta 2008, ale z důvodu nedostatku finančních prostředků dosud nebyla realizována. S ohledem na to a vzhledem k častějším výpadkům celé sítě, spolu s narůstajícími aplikacemi provozovanými úřadem, není stávající stav pro bezporuchový chod dostačující. Proto bylo přistoupeno k provedení analýzy stavu datových sítí a serverů, jehož výstupem bylo zhodnocení současného stavu jako kritického, hrozícího až kolapsem. Od srpna 2008 se postupně vyspecifikovaly potřebné konfigurace nových serverů na finální podobu tzv. blade serverů od firmy IBM. Se zaváděním elektronizace spisové služby a následným napojením na datové schránky budou nároky na technické vybavení vzrůstat. Navrhované řešení je připraveno i pro další budoucí kroky ve smyslu elektronizace veřejné správy. V souvislosti s výpadky sítí a serverů na základě současné kritické situace bude zabezpečení provozuschopnosti sítí a serverů zajištěno v souladu s § 21 - „jednacím řízením bez řízení“ a § 23 o zadávání veřejných zakázek v krajně naléhavých důvodech, neboť současný stav nesnese odkladu. To obnáší uzavření nájemního vztahu s firmou TranSoft o dodávce nejnovějších zařízení k zajištění provozuschopnosti. Oprávněná osoba předpokládá postupné zajištění celkové provozuschopnosti získáním zařízení do nájmu s pozdějším odkupem za zbytkovou cenu na sebe navazujících komponentů samostatně funkčních tak, aby celá IT infrastruktura byla funkční a zkvalitňovala se. Postupné dodávky jednotlivých částí budou v limitu uvedeném v rozpočtu města na rok 2009 a jsou řešeny v souladu s „Pravidly o zadávání veřejných zakázek malého rozsahu“. Z připojeného zápisu z jednání rady města dne 4.5.2009 vyplývá, že pod bodem 11 obžalovaný [redacted] tento materiál ústně přednesl a rada města jej usnesením vzala na vědomí. V usnesení č. 251/13/2009 je výslovně uvedeno, že odborem, pod který tato zakázka spadá, je [redacted], zodpovědnou osobou je [redacted] a termín realizace je ihned.

Na č.l. 316 - 322 jsou založeny podobné doklady týkající se smlouvy mezi městem a společností TranSoft č. 09t01 na údržbu IT infrastruktury. Usnesením ze dne 2.2.2009 č. 52/3/2009 rada města schválila uzavření této smlouvy, přičemž je výslovně uvedeno, že zakázka spadá pod [redacted], odpovědnou osobou je [redacted] a termín realizace ihned.

Z „protokolů o zkráceném výběrovém řízení“ č.l. 324 - 341 soud zjistil, že všechny tyto doklady jsou podepsány obžalovanými [redacted] a [redacted]. V protokolech jsou uvedena různá data v rozmezí od 11.5. do 30.6.2009. U každého z těchto protokolů je zároveň uveden i termín údajného vyhlášení výběrového řízení, který o několik málo dní předchází

[REDACTED] a [REDACTED],
[REDACTED],
[REDACTED]
[REDACTED].

Pro zadávání veřejných zakázek malého rozsahu existovala pravidla schválená usnesením Rady města Český Krumlov (č.l. 1289 a násl.). Návrh rozpočtu města na rok 2009 se projednával a sestavoval v období od září do listopadu 2008 a v tomto období byla do návrhu rozpočtu zapracována položka „nájem HW (servery, switche, ...)“ s odhadovanou částkou budoucího plnění 1.250.000 Kč včetně DPH. Tak to bylo i schváleno zastupitelstvem města dne 18.12.2008. V průběhu roku 2009 se ukázala původně rozpočtovaná částka jako nedostačující a zastupitelstvo města schválilo dvě rozpočtová opatření - č. 119, kterým byl dne 24.9.2009 zvýšen rozpočet o 288.000 Kč a č. 168, kterým byl dne 17.12.2009 rozpočet zvýšen o dalších 120.000 Kč.

Z „Pravidel pro zadávání veřejných zakázek malého rozsahu městem Český Krumlov a jím zřízenými příspěvkovými organizacemi“ ze dne 9.2.2009 (č.l. 1289 a násl.) bylo zjištěno, že tyto nabyly účinnosti dne 15.2.2009. Dokument se vztahuje pouze k veřejným zakázkám malého rozsahu, kde předpokládaná hodnota plnění u veřejných zakázek na dodávky a služby nepřesáhne 2.000.000 Kč bez DPH a na stavební práce 6.000.000 Kč bez DPH. Podle článku 3, odstavec 2 těchto pravidel oprávněné osoby jednájí jménem zadavatele navenek, rozhodují o vyhlášení veřejné zakázky, stanoví podmínky zadání zakázky, rozhodují o výběru nejvhodnější nabídky a uzavírají objednávku nebo smlouvu s dodavatelem. Oprávněná osoba je povinna zabezpečit průběh veřejné zakázky tak, aby byl v souladu se zákonem, souvisejícími právními předpisy i vnitřními předpisy. Podle článku 4 odst. 1, 2 pravidel realizují oprávněné osoby veřejné zakázky malého rozsahu v souladu s přílohami. Pokud jde o vymezení oprávněných osob - [REDACTED] mohou zadávat veřejné zakázky, pokud plnění nepřesáhne 400.000 Kč bez DPH a [REDACTED] úřadu u plnění od 400.000 Kč do 600.000 Kč bez DPH. Při vyšším finančním plnění zadává zakázky Rada města Český Krumlov. Podle přílohy č. 1b pravidel u veřejné zakázky na služby a dodávky v limitu od 200.000 Kč do 400.000 Kč zodpovídá oprávněná osoba (např. [REDACTED]) za provedení průzkumu trhu - minimálně tři dodavatelé, ustanovení tříčlenné hodnotící komise, za uzavření a podpis smlouvy s vybraným uchazečem. Podle přílohy č. 1d pravidel má u veřejné zakázky na dodávky a služby v limitu nad 400.000 Kč bez DPH oprávněná osoba ([REDACTED]) zpracovat návrh na zadání veřejné zakázky a předložit jej ke schválení radě města. Až po tomto schválení radou zašle výzvu k podání nabídek podle příloh č. 2d nebo 2f. Následně musí proběhnout komisionální otevření obálek, hodnocení nabídek a zpracování protokolu o otvírání obálek a hodnocení nabídek. Následně musí oprávněná osoba předložit závěry hodnotící komise a výsledek zhodnocení nejvhodnější nabídky včetně návrhu smlouvy ke schválení radě města. Po schválení radou podepisuje smlouvu statutární orgán zadavatele nebo jím pověřená osoba. Podle přílohy č. 2a musí být osloveni minimálně tři dodavatelé, přičemž termín pro předložení nabídek musí být minimálně 10 kalendářních dnů od odeslání výzvy. O vítězi rozhoduje na základě doporučení hodnotící komise rada města.

Ze zprávy města Český Krumlov č.l. 1404 ze dne 20.10.2014, vyžádané již v řízení před soudem, vyplývá, že město nemá k dispozici protokoly o předání a převzetí

hardwarového vybavení od společnosti TranSoft na základě předmětných smluv č. 09t03 - 09t11 ani jiné doklady prokazující, kdy město toto vybavení převzalo. Tyto doklady však byly soudu předány společností TranSoft (č.l. 1405). Z listin založených na č.l. 1433 - 1444 vyplývá, že všechny předávací protokoly označené č. 09t03 - 09t11 byly podepsány oběma stranami s datem 30.6.2009. Uvádí se v nich, že město Český Krumlov převzalo od společnosti TranSoft předmět nájmu uvedený v konkrétní nájemní smlouvě. Před tímto formálním předáním byla dne 26.6.2009 revizním elektrotechnikem [REDAKCE] provedena kompletní revize předávaného zařízení.

Z faktur a dodacích listů č.l. 1445 - 1467 soud zjistil, že drtivou část komponent, ohledně nichž bylo uzavřeno předmětných devět smluv, společnost TranSoft objednala u svého dodavatele [REDAKCE] Distribution s.r.o., [REDAKCE] dne 18.5.2009 a k jejich dodání došlo v rozmezí od 29.5. do 19.6.2009. Další komponenty společnost TranSoft objednala u dodavatele Xanadu a.s., České Budějovice, přičemž ve faktuře č.l. 1466 je uvedeno datum uskutečnění zdanitelného plnění 19.5.2009. Poslední část komponentů byla objednána u dodavatele eD`system Czech a.s., přičemž ve faktuře č.l. 1467 je uvedeno datum vystavení faktury a zároveň i uskutečnění zdanitelného plnění 2.6.2009. Ze zprávy a dokladů předložených společností TranSoft č.l. 1623 - 1632 se podává, že uvedená společnost pojistila svá zařízení umístěná v budově MÚ Český Krumlov u ČSOB Pojišťovny a.s.. S účinností od 30.6.2009 došlo na základě dodatku ke změně místa pojištění (původně [REDAKCE], nově [REDAKCE]). Zařízení bylo pojištěno na částku 1.536.636 Kč s ročním pojistným 19.214 Kč. Od 1.4.2010 pak byla pojistná částka navýšena na 1.776.061 Kč s ročním pojistným 22.272 Kč. Toto pojištění bylo ukončeno ke dni 1.7.2011. Ze zpráv města Český Krumlov č.l. 1635 a 1637 vyplývá, že v letech 2009 - 2011 byly cizí movité věci umístěné v budovách města pojištěny, avšak pouze do částky 50.000 Kč.

Hodnocení skutkového stavu.

V hlavním líčení byly provedeny veškeré shora specifikované dostupné důkazy. Po hodnocení těchto důkazů podle svého vnitřního přesvědčení založeném na pečlivém uvážení všech okolností jednotlivě i v jejich souhrnu v souladu s ust. § 2 odst. 6 tr. řádu soud dospěl k závěru o vině obžalovaných žalovaným skutkem.

Na nezákonném zadání předmětné veřejné zakázky se podíleli všichni tři obžalovaní, každý v rozsahu svých kompetencí, pracovní náplně či rozhodovací pravomoci. Zadávání zakázky bylo naprosto nestandardní od samého počátku. Všichni tři obžalovaní nepochybně znali zákonem předepsaný postup pro zadávání veřejných zakázek, znali finanční limity, podle nichž jde ještě o veřejnou zakázku malého rozsahu nebo již o podlimitní veřejnou zakázku. Z dokazování vyplynulo, že obnova IT infrastruktury, která byla realizována na základě 9 smluv specifikovaných ve výroku rozsudku, byla ve skutečnosti jedinou podlimitní veřejnou zakázkou, kterou obžalovaní účelově rozdělili. O tom svědčí celá řada skutečností. Pro rozdělení dodávek do více smluv nebyl žádný technický důvod. Vyplývá to z výpovědi obžalovaného [REDAKCE], dále svědků [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a v neposlední řadě i ze znaleckého posudku ČVUT Praha, Fakulta elektrotechnická. V řízení před soudem byl vyžádán tento posudek ústavu vzhledem

k pochybnostem o kvalitě znaleckého posudku [redacted], který byl vypracován v přípravném řízení. Z tohoto posudku a z výpovědi zástupců zpracovatelů u hlavního líčení před okresním soudem, když tyto důkazy byly procesním způsobem provedeny u hlavního líčení před Krajským soudem v Českých Budějovicích, vyplývá, že dodávka zařízení podle předmětných devíti smluv představuje po technické stránce jeden funkční celek, jehož jednotlivé komponenty jsou úzce provázány. Aby byl požadovaný celek funkční, bylo po technické stránce nutné realizovat dodávku, instalaci a implementaci hardware najednou. Žádný technický důvod pro rozdělení plnění do devíti smluv nebyl zjištěn. O samostatně funkčních komponentách nelze hovořit, každá z nich je více či méně závislá na komponentách ostatních. Jejich samostatná funkčnost je buď úplně nemožná, nebo nedává z technického hlediska smysl. V podrobnostech pak soud odkazuje na nálezkovou část odůvodnění stran tohoto posudku. K jednoznačnému závěru, že ve skutečnosti šlo jedinou veřejnou zakázkou, dospěl ve svém rozhodnutí ze dne 18.4.2014, č.j. ÚOHS-S438/2013/VZ-8396/2014/514/MPr i Úřad pro ochranu hospodářské soutěže. Z dokazování bez důvodných pochybností vyplývá, že předmětných devět smluv ve skutečnosti nebylo uzavřeno ve dnech, které jsou v těchto smlouvách uvedeny. K jejich podepsání došlo již v první polovině května 2009. Kromě výpovědi obžalovaného [redacted] pro tento závěr svědčí řada dalších důkazů a souvislostí. Z průvodek smluv č. 09t03 - 09t011 je zřejmé, že všech 9 smluv bylo na MÚ Český Krumlov zaregistrováno ve stejný den 5.5.2009. Byla jim přidělena za sebou jdoucí čísla evidenční 314 až 322. [redacted] jako [redacted] úřadu s datem 6.5.2009. Část smluv je podle jejich písemného vyhotovení datována až v červnu 2009, byť v tomto měsíci již fakticky proběhlo ujednané plnění. Od začátku června 2009 již město platilo společnosti TranSoft za hardware a software nájemné ve výši součtu cen podle všech 9 smluv (*faktura č.l. 255 p.v.*). Obžalovaný [redacted] měl dvě ze smluv podle jejich písemného vyhotovení podepsat ve dnech 18.5. a 17.6.2009, byť v té době už nebyl [redacted], když byl odvolán na návrh obžalovaného [redacted] dne 11.5.2009. Obžalovaný [redacted] také potvrdil, že obě smlouvy podepsal najednou dne 6.5.2009, tedy krátce před svým odvoláním. Smlouva č. 09t10 měla být údajně podepsána dne 14.6.2009, tedy v neděli. Číslování smluv neodpovídá časové posloupnosti dnů, v nichž měly být uzavřeny, když smlouva s vyšším číslem má někdy dřívější datum uzavření. Smlouva č. 09t04 měla být údajně uzavřena až dne 29.6.2009, přičemž je zcela průkazné, že k tomuto datu bylo veškeré IT zařízení společností TranSoft již dodáno, namontováno a plně zprovozněno. Za celý měsíc červen 2009 město zaplatilo plné nájemné podle všech devíti smluv. Podstatná jsou zjištění vyplývající z dokladů předložených společností TranSoft na výzvu okresního soudu (*č.l. 1405 - 1467*). Vše jednoznačně svědčí pro závěr, že se jednalo o jedinou zakázkou, najednou zadanou a najednou realizovanou. Bylo zjištěno, že na paré smluv, které mělo k dispozici město Český Krumlov, jsou jiná data, než na paré týchž smluv, která měl k dispozici společnost TranSoft. Smlouva č. 09t03 byla u paré města datována dne 14.5.2009, zatímco u paré TranSoftu 19.5.2009, u dalších smluv se jedná o tato data: smlouva 09t04 - 29.6./26.5. 2009, smlouva 09t05 - 23.6./10.6.2009, smlouva 09t06 - 26.6./27.6.2009, smlouva 09t07 - 26.5./30.6.2009, smlouva 09t08 - 10.6./24.6.2009, smlouva 09t09 - 17.6./2.6.2009, smlouva 09t10 - 14.6./17.6.2009 a smlouva 09t11 - 18.5./12.5.2009. Rozdíl dat je tedy u některých smluv v jejich dvou různých vyhotoveních více než měsíc. Některé jsou datovány dříve ve stejnopisech, které měl k dispozici TranSoft, některé naopak. Z předávacích protokolů č. 09t03 - 11 je zřejmé, že veškeré zařízení podle všech devíti smluv

TranSoft předal městu najednou dne 30.6.2009. Téhož dne měla být přitom údajně uzavřena smlouva č. 09t07, přičemž však doba plnění v ní byla ujednána již od 1.6.2009 a termín dodání byl stanoven na červen 2009. Zpráva revizního elektrotechnika [REDAKCE], která byla podkladem pro předání všech serverů ze strany TranSoftu městu, je datována 26.6.2009. Již nejpozději v tento den bylo veškeré IT zařízení instalováno, tedy dříve, než jsou data na některých smlouvách mezi městem a TranSoftem. Dále lze zmínit např. skutečnost, že zařízení s kódovým označením dodavatele 7870C3G - popis dle smluv a faktur HS22, Xeon X556095W 2.80GHz mělo být městu dodáno v celkovém počtu 4 kusů podle čtyř samostatných smluv č. 09t04 - 09t07 za částku 115.070 Kč bez DPH/kus. Tyto čtyři smlouvy jsou datovány různě v rozmezí od 26.5. do 30.6.2009. Přitom z faktur vystavených společností TechData Distribution s.r.o. společností TranSoft a z navazujících dodacích listů je zřejmé, že všechny čtyři kusy tohoto zařízení TranSoft objednal najednou dne 18.5.2009 a k jejich dodání došlo najednou dne 1.6.2009. Ve skutečnosti tak všech devět smluv bylo odsouhlaseno a podepsáno najednou již v první polovině května 2009 a v této době také již společnost TranSoft všechna zařízení uvedená v těchto smlouvách objednala u svých dodavatelů. Konkrétně k tomu došlo dne 18.5.2009 a termín dodání byl na přelomu května a června 2009. Z výše uvedeného vyplývá, že fiktivní jsou i protokoly o zkráceném výběrovém řízení (č.l. 324 a násl.), podepsané obžalovanými [REDAKCE] a [REDAKCE], které jsou datovány každý jinak v rozmezí od 11.5. do 30.6.2009. V tomto období údajně měly být posuzovány jakési nabídky a vybírána vítězná z nich, byť ve skutečnosti byly všechny smlouvy již podepsány, společnost TranSoft veškeré zařízení objednala a na přelomu května a června 2009 jej začala v budově města instalovat. V protokolech se uvádí termín údajně vyhlášeného výběrového řízení den 5.5.2009, tedy ten samý den, kdy bylo všech devět smluv se společností TranSoft už zaregistrováno v evidenci města Český Krumlov. Rovněž lze připomenout, že již v materiálu pro jednání rady města dne 4.5.2009 s datem 27.4.2009 (č.l. 310 spisu) je uvedeno, že nájemní smlouva bude uzavřena se společností TranSoft.S ohledem na to je zřejmé, že protokoly o výběru vítězného uchazeče, „nejvhodnější nabídky“ s následujícími daty v květnu a červnu 2009, jsou jen formálním zakrytím nezákonného postupu. Neexistují žádné doklady o tom, že by bylo fakticky vyhlášeno jakékoli výběrové řízení, že by rada města zadání této veřejné zakázky schválila, že by odsouhlasila uzavření jednotlivých smluv a výběr vítězného uchazeče. Jediným dokladem vztahujícím se k této veřejné zakázce je zápis z jednání rady města ze dne 4.5.2009, kde se však pouze konstatuje, že rada vzala na vědomí zamýšlený postup obnovy IT infrastruktury přednesený obžalovaným [REDAKCE], bez zaujetí kladného či záporného stanoviska. Neexistují žádné nabídky subjektů, které podle protokolů o výběru vítězného uchazeče údajně měly být městu doručeny. Jedinou cenovou nabídku poskytla společnost TranSoft. Další v protokolech zmíněné nabídky HP Blade servis a DELL ve skutečnosti nebyly městu Český Krumlov podány. Jednalo pouze o nabídky konfigurace zařízení s uvedením cen, které shromažďovala společnost TranSoft (od těchto dvou a od společnosti IBM [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE]). Vybráno bylo zařízení výrobce IBM a toto zařízení pak TranSoft nakoupil u svého dodavatele a městu dodal. Nabídky HP [REDAKCE] a DELL, které se v protokolech o výběrovém řízení tváří jako nabídky konkurenční, ve skutečnosti byly pouze součástí interních dokumentů společnosti TranSoft, následně předaných městu, což vyplývá i z e-mailu svědka [REDAKCE] obžalovanému [REDAKCE] ze dne 20.4.2009 (č.l. 132 spisu).

Provedeným dokazováním bylo vyvráceno tvrzení obžalovaných, zejm. obžalovaného [REDACTED], že při realizaci dané veřejné zakázky muselo být postupováno s maximálním urychlením, neboť IT zařízení bylo v té době v havarijním stavu a bezprostředně hrozil kolaps chodu celého úřadu. Z výpovědí obžalovaných a svědků v podobě zaměstnanců [REDACTED] města i zástupců společnosti TranSoft sice vyplývá, že se určité technické problémy objevovaly, tyto musely být třeba i dočasně řešeny zapůjčením cizích serverů, avšak z ničeho se nepodává, že by bezprostředně hrozil skutečně havarijní stav, který by nesl odklad dvou až tří měsíců, plně postačující pro řádné zadání veřejné zakázky. Ani samotná „Analýza stávajícího stavu serverů a software“ zpracovaná společností TranSoft s datem 20.4.2009 o havarijním stavu nehovoří. Zmiňuje pouze možnou nedostatečnost serverů do budoucna s tím, že po čtyřech letech provozu se začíná objevovat chybovost. Důvodem k enormnímu spěchu nemohlo být ani plánované zavedení systému datových schránek a elektronické spisové služby, neboť o této změně se vědělo dlouho předem. Rovněž je třeba zmínit, že s obnovou IT infrastruktury, včetně výměny serverů, město předem počítalo už v roce 2008 při sestavování rozpočtu na rok 2009.

Ze všech tří obžalovaných se ke spáchání trestné činnosti alespoň částečně doznal jen obžalovaný [REDACTED]. Ostatní dva jakékoli vědomé protiprávní jednání popírají. Obžalovaní prakticky shazují vinu jeden na druhého ([REDACTED] na [REDACTED] a [REDACTED], [REDACTED] na [REDACTED] a [REDACTED] a [REDACTED] na [REDACTED] a [REDACTED]) a podstatní svědci (zejména ti ze společnosti TranSoft) si na důležité skutečnosti údajně, je pro rozhodnutí ve věci důležité posouzení objektivně doložených skutečností, vyplývajících zejména z listinných důkazů a výpovědí nezaujatých svědků. Dne 15.2.2009 vstoupila v účinnost „Pravidla pro zadávání veřejných zakázek malého rozsahu městem Český Krumlov“ (č.l. 1289 a násl.), na jejichž zpracování se zásadním způsobem podílel obžalovaný [REDACTED]. Jako [REDACTED] a hlavní autor tohoto dokumentu by měl nejlépe z celého úřadu znát správný postup při zadávání veřejných zakázek. [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED]. V uvedených pravidlech byly jasně rozděleny kompetence jednotlivých úředníků a orgánů města a předepsány povinné postupy. Dokument podrobně upravuje jen zadávání veřejných zakázek malého rozsahu, tj. zakázek na dodávky a služby do 2.000.000 Kč bez DPH, přičemž se v něm uvádí, že u zakázek přesahujících tuto hranici je nutné postupovat podle zákona o veřejných zakázkách. Obsah tohoto interního dokumentu všichni tři obžalovaní bezpochyby znali, obžalovaný [REDACTED] jako autor, ostatní dva obžalovaní působili na [REDACTED] města. Podle pravidel zde stanovených měly být smlouvy s plněním od 400.000 Kč bez DPH před jejich podpisem schvalovány radou města, té mělo být také předloženo doporučení hodnotící komise, rada měla rozhodnout o výběru nejhodnější nabídky a na samém začátku vůbec schválit zadání veřejné zakázky. Nic z toho se v daném případě nestalo, obžalovaní [REDACTED] a [REDACTED] radu města účelově obešli. Jediné, co bylo radě města v souvislosti s danou zakázkou předloženo na jednání dne 4.5.2009, byl materiál datovaný 27.4.2009. Výslovně se zde uvádí, že materiál zpracoval vedle IT technika jako [REDACTED] [REDACTED] a radě jej předkládá jako [REDACTED] [REDACTED]. Ten je zároveň uveden jako osoba za danou zakázku zodpovědná. Materiál obsahuje mimo jiné zdůvodnění, proč tato zakázka bude realizována několika postupnými plněními a konstatuje

se, že to je v souladu s Pravidly. Obžalovaní [REDACTED] i [REDACTED] tedy již předem před uzavřením předmětných smluv deklarovali a účelově zdůvodnili, že zvolený postup bude zákonný, byť ve skutečnosti nebyl.

Nelze akceptovat obhajobu obžalovaných, že jsou z hlediska IT zařízení a technologií úplnými laiky a nevěděli tedy, že fakticky nejde o jediné plnění, že není třeba zakázku realizovat postupně. Netřeba pochybovat, že obžalovaní znali podstatu dané zakázky, tj. že místo stávajících serverů budou zakoupeny nové a k tomu další potřebné komponenty a software. Požadavek na toto nové řešení vzešel od IT techniků, kteří samozřejmě věděli, o čem se jedná, že jde o zakázku, která by měla být realizována najednou. Všichni tři obžalovaní prokazatelně věděli, že veškeré dodávky podle všech devět předmětných smluv se týkají stejné zakázky - pořízení nových serverů a souvisejících komponent. Všichni tři věděli, že ohledně tohoto jediného plnění se na místo jedné smlouvy uzavírá devět dílčích, byť se vše bude realizovat najednou a najednou se budou i podepisovat dílčí smlouvy. První návrhy smluv na prakticky totožné plnění připravila společnost TranSoft s datem 17.4.2009, přičemž se jednalo o návrhy dvou smluv označených čísly 09t03 s cenou plnění 3.535.000 Kč bez DPH a číslo 09t04 s cenou plnění 780.000 Kč bez DPH. Tyto smlouvy podepsány nebyly, nýbrž místo nich bylo během následujících dnů podepsáno devět předmětných smluv.

Obžalovaný [REDACTED] je, jak už bylo řečeno, jediným z obžalovaných, který se ke spáchání trestného činu alespoň zčásti doznal a zároveň usvědčuje spoluobžalovaného [REDACTED]. Připustil, že dne 6.5.2009 podepsal dvě z celkového počtu devíti smluv, ačkoli věděl, že se jedná o jednu veřejnou zakázku účelově rozdělenou na více dílčích plnění. V té souvislosti se však obhajoval, že se o rozdělení veřejné zakázky dověděl právě až dne 6.5.2009 dopoledne, kdy mu byly tyto dvě smlouvy předloženy k podpisu. Dále uváděl, že mu vůbec nebylo známo, co rada města dne 4.5.2009 na svém zasedání posuzovala a co schválila. Těmto tvrzením však neodpovídá jeho e-mailová komunikace se svědkem [REDACTED] ze společnosti TranSoft. Dne 5.5.2009 ráno obžalovaný [REDACTED] svědka [REDACTED] informoval, že rada města postup schválila a že smlouvy bude podepisovat [REDACTED], proto je třeba návrhy upravit. Z toho vyplývá, že už v dřívější době viděl návrhy více smluv, kde byl uveden jiný zástupce města. Ve stejném e-mailu obžalovaný po svědku [REDACTED] požadoval zaslání protokolů o provedeném výběrovém řízení nejvýhodnější nabídky na dílčí komponenty. Smysl tohoto požadavku nebyl schopen v hlavním líčení vysvětlit. Je zřejmé, že v první fázi jednání se společností TranSoft byl činný právě on. Jeho účast na spáchání činu je zřejmá minimálně v tom rozsahu, že při vědomí nezákonného rozdělení jedné veřejné zakázky s velkým finančním plněním na devět dílčích, s plněním podstatně nižším. Dvě z těchto dílčích smluv jménem města Český Krumlov podepsal. Sám uvedl, že k podpisu přistoupil bez dalších dotazů či žádosti o vysvětlení, a to přesto, že v době podpisu smluv byl v jeho kanceláři přítomen mj. obžalovaný [REDACTED], [REDACTED] města. V době podpisu obžalovaný věděl, že se namísto těchto dvou smluv uzavírá více dílčích, přičemž on podepisuje dvě z nich podle své kompetence, podle výše ve smlouvách uvedeného finančního plnění.

Obžalovaný [REDACTED] nejednal sám z vlastní iniciativy. Jestliže v rámci projednávaného činu prováděl určité činnosti, dělo se tak zjevně z popudu některého ze spoluobžalovaných. Z provedeného dokazování vyplývá, že tím, kdo mu pokyny udílel, byl

obžalovaný [REDAKCE], který byl, na rozdíl od obžalovaného [REDAKCE], jeho nadřízeným. Pokud se ve vztahu k předmětné zakázce dochovaly nějaké relevantní listiny, jsou na nich vždy jména a podpisy právě obžalovaných [REDAKCE] a [REDAKCE], nikoli [REDAKCE]. Jedná se o materiál pro jednání rady města s datem 27.4.2009 (č.l. 310 spisu), průvodky všech devíti smluv potvrzující provedení kontroly a schválení jejich obsahu (č.l. 246 a násl.), fiktivní protokoly o zkráceném výběrovém řízení (č.l. 324 a násl.). Obžalovaný [REDAKCE] byl tím, kdo celý proces zadání veřejné zakázky zajišťoval po právní stránce, sám byl hlavním autorem pravidel pro zadávání veřejných zakázek městem Český Krumlov. V materiálu pro jednání rady města dne 4.5.2009 zdůvodnil údajný soulad zvoleného postupu se zákonem veřejných zakázkách (č.l. 301), následně posoudil všech devět předmětných smluv a podpisem na průvodkách stvrdil jejich údajný soulad se zákonem. Na dovršení celého tohoto postupu pak s obžalovaným [REDAKCE] stvořil fiktivní protokoly o provedení zkrácených výběrových řízení k veřejným zakázkám malého rozsahu. V těchto protokolech se nepravdivě uvádí, že město Český Krumlov oslovilo kromě společnosti TranSoft ještě dva další subjekty - HP [REDAKCE] a DELL, dále smyšlený údaj, že město obdrželo nabídky těchto společností a jsou zde uvedeny smyšlené ceny, které tyto subjekty městu nikdy nenabídly. Toto jasně svědčí o tom, že obžalovaní [REDAKCE] a [REDAKCE] byli srozuměni s nezákonností svého postupu a snažili se jej zakrýt. Obžalovaný [REDAKCE] na svoji obhajobu uváděl, že tyto protokoly vyhotovil jako duplikáty za nenalezené originály, a to na pokyn spoluobžalovaného [REDAKCE]. Sám údajně nevěděl, zda tato výběrová řízení vůbec proběhla či nikoli. Z jeho strany se tak nejedná o úmyslný trestný čin. Tuto obhajobu nelze akceptovat. Obžalovaný sám, jakož i obžalovaný [REDAKCE] svým podpisem na předmětných protokolech stvrdil, že k provedení výběrového řízení došlo, že byly osloveny určité subjekty, došly určité nabídky s určitými cenami, že tyto nabídky byly zhodnoceny a podle určitého kritéria byl vybrán vítězný uchazeč. To však evidentně není pravda. Pokud by se jednalo skutečně o duplikáty originálních protokolů, pak by navíc obžalovaný [REDAKCE] musel být uveden jako člen hodnotící komise i v originále, a tudíž se ve skutečnosti výběrového řízení zúčastnit. To však nekoresponduje s jeho nynějším tvrzením, že vůbec neví, zda nějaké výběrové řízení proběhlo. Předmětné listiny nejsou navíc jako duplikáty označeny, jsou vydávány za originály.

Na č.l. 365 a 365 p.v. je založena kopie vzájemné komunikace mezi obžalovanými [REDAKCE] a [REDAKCE], k níž došlo poté, co se způsob zadání veřejné zakázky začal prošetřovat. Přípisem ze dne 9.2.2011 obžalovaný [REDAKCE] jako [REDAKCE] žádal obžalovaného [REDAKCE] jako [REDAKCE] o předložení zadávací dokumentace veřejné zakázky, usnesení rady města k výběru nejvhodnější nabídky a nabídky vítězného uchazeče. Tyto písemnosti po [REDAKCE] požadovala rada města. Obžalovaný [REDAKCE] s datem 17.2.2011 odpověděl, že požadovaná dokumentace nebyla dohledána. Dále konstatoval, že on sám nebyl přítomen přípravě a zahájení veřejné zakázky, ovšem výslovně potvrdil, že se podílel na přípravě dokumentu pro radu města dne 4.5.2009 (č.l. 310 spisu)

a účastnil se i vyhodnocení předložených nabídek. To je v příkrém rozporu s jeho současným tvrzením, že vůbec neví, zda nějaká výběrová řízení proběhla či nikoli (č.l. 35 spisu). V hlavním líčení před okresním soudem dne 14.10.2014 [REDAKCE] v reakci na výpověď [REDAKCE] mimo jiné uvedl, že o možnosti rozdělit zakázku na více dílčích sice

hovořil, ale jen kvůli tomu, že od pracovníků IT oddělení [redacted] a [redacted] dostal informaci, že jinak by se systém zhroutil. Výpověďmi svědků [redacted] a [redacted] je toto tvrzení vyvráceno. [redacted]. Obžalovaný [redacted] se mj. hájil i tím, že měl ostatní osoby údajně opakovaně upozorňovat na předpokládanou hodnotu veřejné zakázky, že se rozdělením nesmí snížit hodnota plnění pod určitou mez. Pak je ovšem velmi zvláštní, že při právní kontrole dne 6.5.2009 bez jakýchkoli výhrad podepsal průvodky všech devíti smluv, čímž odsouhlasil jejich „právní čistotu“.

Obžalovaný [redacted] byl ze všech osob zúčastněných na zadání předmětné veřejné zakázky nepochybně tím, kdo měl nejvyšší rozhodovací pravomoc. Byl nejvyšším nadřízeným nejen ostatních dvou obžalovaných, ale všech zaměstnanců úřadu. V rámci své obhajoby se snažil zbavit veškeré odpovědnosti za nezákonné zadání veřejné zakázky s tím, že on tuto zakázku nepřipravoval, nepamatuje si, že by společnosti TranSoft zadal vypracování analýzy stavu serverů, že by tuto analýzu dostal a četl, nevzpomíná si ani na to, jaké nabídky město obdrželo, jak byly tyto nabídky hodnoceny, atd. Vše bylo odpovědností obžalovaných [redacted] a [redacted], to [redacted] řekl, že je z technického hlediska třeba veřejnou zakázku rozdělit, [redacted] řekl, že to je po právní stránce v pořádku a on se na to spolehl. Z vyjádření těchto dvou obžalovaných, jakož i z listinných důkazů, je však zřejmé, že to byl naopak právě obžalovaný [redacted], kdo v zásadních věcech rozhodoval a kdo udílel závazné pokyny. Podle obžalovaného [redacted] to byl obžalovaný [redacted], kdo vydal pokyn ke zpracování protokolů o zkráceném výběrovém řízení (č.l. 324 a násl.), které jsou zjevně fiktivní. K tomu mu měl poskytnout i veškeré podklady a údaje. Z výpovědi obžalovaného [redacted] vyplývá, že pokyn k rozdělení veřejné zakázky na více dílčích plnění vydal obžalovaný [redacted], který od začátku znal rozsah této zakázky i cenu. Je samozřejmé, že pokud by se obžalovaný [redacted] domníval, že zadání veřejné zakázky proběhlo v pořádku, neměl by žádný důvod vytvářet a podepisovat fiktivní dokumenty budící zdání, že zadání zakázky proběhlo jinak. Neměl by ani důvod podepisovat sedm smluv se smyšlenými daty uzavření. To, že obžalovaný [redacted] byl o způsobu zadání zakázky dobře informován, vyplývá nejen z výpovědi obžalovaného [redacted], ale i z listinných důkazů. Na jednání rady města dne 4.5.2009 předložil materiál datovaný již 27.4.2009 (č.l. 310), přičemž právě on byl ve vztahu k této zakázce uveden jako odpovědná osoba. Jako odbor předkládající návrh nebyl uveden [redacted], nýbrž [redacted]. Před radou města zdůvodnil zvolený postup. Už v té chvíli radě sdělil, že zakázka bude zadána společnosti TranSoft, byť výběrové řízení teprve mělo proběhnout. Následně podepsal sedm z předmětných devíti smluv se společností TranSoft se smyšlenými daty a fiktivní protokoly o zkráceném výběrovém řízení. Obsah všech devíti smluv schválil jako [redacted] i na průvodkách dokladů. Protokoly o zkrácených výběrových řízeních (č.l. 324 a násl.) jsou však fiktivní. Společnosti DELL Computer ani „HP Blade Service“ nikdy žádné cenové nabídky městu Český Krumlov nezaslaly, nemohlo tak proběhnout ani jejich hodnocení. Pokud obžalovaný [redacted] přesto na zmíněné protokoly připojil svůj podpis, je jasné, že v této věci nepostupoval čestně a v souladu se zákonem, jak tvrdí. Materiál pro jednání rady města 4.5.2009 (č.l. 310), jakož i obsah dalších listin odpovídají verzi obžalovaného [redacted], že po prvotním kontaktu mezi ním a zástupci společnosti TranSoft a po obdržení analýzy stavu serverů dál v této věci jednal už jen obžalovaný

██████████. Právě on je v tomto materiálu uveden jako odpovědná osoba, byl to on, kdo materiál předložil a zdůvodnil na jednání rady města. Jako zpracovatelé materiálu jsou uvedeni obžalovaný ██████████ a svědek ██████████ jako IT technik, o obžalovaném ██████████ ani zmínka. Již v tomto materiálu s datem 27.4.2009 bylo uvedeno, že zakázka bude realizována postupně několika dílčími plněními a že nájemní smlouva bude uzavřena se společností TranSoft. Namísto toho, aby radě města byl předložen materiál ke schválení zadání veřejné zakázky, bylo už předem rozhodnuto, kdo zakázku získá a s kým bude uzavřena smlouva. Krátce nato obžalovaný ██████████ podepsal sedm z devíti smluv uvedených ve výroku tohoto rozsudku, v nichž byla uvedena smyšlená data uzavření tak, aby to budilo zdání, že smlouvy byly uzavřeny jednotlivě s delšími časovými odstupy. Poté podepsal fiktivní protokoly o zkráceném výběrovém řízení. Na žádném z těchto protokolů nefiguruje jméno a podpis obžalovaného ██████████, všude jsou podepsáni pouze obžalovaní ██████████ a ██████████. Z výpovědi svědka ██████████, tehdejšího ██████████, vyplývá, že při projednávání podobných investiční akcí bylo na radě města zvykem, že se jednání účastnil ██████████, pod který zakázka spadala. Tento ██████████ přednášel investiční záměr a zdůvodňoval jej. V řešeném případě však obžalovaný ██████████ na jednání rady města dne 4.5.2009 přítomen nebyl, byť v té době funkci ██████████ ještě vykonával. Obžalovaní ██████████ a ██████████ však přítomni byli a oba zdůvodnění podali ostatním. Podle výpovědi svědka ██████████ bylo na průvodce smlouvy v první kolonce shora zpravidla uvedeno konkrétní jméno předkladatele a jeho podpis. Tomu plně odpovídají průvodky jiných smluv uzavřených městem Český Krumlov v období od ledna 2009 do února 2010 (č.l. 230 – 244 a 256 – 257). Na průvodkách všech smluv předcházejících předmětným devíti, jakož i všech následujících, je vždy podpis konkrétního předkladatele. V případě předmětných devíti smluv je však nahoře jako předkladatel uveden obecně ██████████, bez jakéhokoli podpisu konkrétní osoby. Obžalovaný ██████████, coby úřadující ██████████, zde podepsán. Kromě ██████████ provádějící formální registraci smlouvy jsou jedinými, kdo jsou na průvodce konkrétně uvedeni a podepsáni, obžalovaní ██████████ a ██████████. Z výpovědi ██████████ se podává, že smlouvy č. 09t09 a 09t11, které byly datovány 17.6.2009 a 18.5.2009, fakticky podepsal najednou dne 6.5.2009 v dopoledních hodinách. Tomu plně odpovídají průvodky všech devíti smluv, neboť všechny tyto smlouvy byly městem zaregistrovány 5.5.2009, což mj. vyplývá i z výpovědi svědkyně ██████████). Jejich kompletní kontrola obžalovanými ██████████ a ██████████ byla provedena dne 6.5.2009. Téhož dne odpoledne pak obžalovaný ██████████ doručil obžalovanému ██████████ druhou výzvu k odstranění nedostatků v plnění pracovních povinností (č.l. 176 - 177) a obratem navrhl radě města jeho odvolání z funkce ██████████, o čemž rada města kladně rozhodla dne 11.5.2009 (č.l. 180 - 181). Je s podivem, že výzvu datovanou již 27.4.2009 doručil ██████████ až dne 6.5.2009, tedy s odstupem devíti dnů, jen pár hodin poté, co obžalovaný ██████████ ve funkci ██████████ podepsal dvě smlouvy s finančním plněním pod 400.000 Kč. V následujícím období, kdy již obžalovaný ██████████ nebyl, měl kdosi evidentní snahu zastřít nezákonné zadání této veřejné zakázky (viz. opakovaně zmíněné fiktivní protokoly o zkráceném výběrovém řízení, podepsané obžalovanými ██████████ a ██████████).

Pravidla pro zadávání veřejných zakázek městem Český Krumlov (č.l. 1289 a násl.), podle kterých mělo být na celém úřadu v rozhodném období dubna až června 2009 již postupováno, se sice týkají jen zakázek malého rozsahu, právě za tyto se ovšem dílí plnění podle předmětných devíti smluv vydávala. V těchto interních pravidlech jsou jasně určeny odpovědné osoby podle hodnoty finančního plnění. U zakázek do 400.000 Kč bez DPH jsou to jednotliví [REDAKCE], u zakázek v hodnotě 400.000 až 600.000 Kč bez DPH pak [REDAKCE]. V čl. 2/3 pravidel bylo stanoveno, že tyto osoby zodpovídají za celý průběh veřejné zakázky, aby byla v souladu se zákonem. Dle příloh odpovídaly za řádné provedení průzkumu trhu (minimálně tři nabídky), zpracování výzvy k podání nabídek a jejich uveřejnění, oznámení výběru nejvýhodnější nabídky a uzavření smluv. Obžalovaný [REDAKCE] jako [REDAKCE] odpovídal u zakázek v hodnotě přes 400.000 Kč i za to, že radě města budou řádně předloženy ke schválení nejdůležitější dokumenty - výzva k podání nabídek, závěry hodnotící komise a návrh smlouvy s vítězným uchazečem. Všechny tyto povinnosti obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] porušil. Jediný materiál, který radě města předložil, byl již opakovaně zmíněný záměr na jednání 4.5.2009. Tento materiál vzala radě města pouze na vědomí, nezaujala k němu žádné stanovisko. Žádné jiné doklady týkající se jednotlivých dílčích smluv, tedy údajných veřejných zakázek malého rozsahu, obžalovaný [REDAKCE] radě města nepředložil, byť tak evidentně učinit měl. Díky tomu zůstalo vše pouze u samotného [REDAKCE]. To vše svědčí o tom, že [REDAKCE] při zadání této veřejné zakázky postupoval záměrně nesprávným způsobem.

Z dokazování jednoznačně vyplývá, že žádný jiný zaměstnanec města Český Krumlov, než stíhaní tři obžalovaní, se na zadání předmětné veřejné zakázky nepodílel. Z trojice obžalovaných jediný [REDAKCE] neměl žádnou rozhodovací pravomoc. O rozdělení veřejné zakázky a o konkrétním postupu, jakým bude zadána, tedy mohl rozhodnout pouze obžalovaný [REDAKCE] nebo obžalovaný [REDAKCE]. Provedené listinné důkazy i výslechy svědků jasně nasvědčují pravdivosti tvrzení obžalovaného [REDAKCE], že již dne 4.5.2009 kdy byl radě města předložen první a zároveň také poslední materiál týkající se dané zakázky, byl z rozhodování o dalším průběhu zadání zakázky obžalovaným [REDAKCE] fakticky vyřazen.

Nyní k datům, kdy byly předmětné smlouvy obžalovanými [REDAKCE] a [REDAKCE] fakticky podepsány. V případě dvou smluv podepsovaných [REDAKCE] je to nepochybně datum 6.5.2009, což vyplývá z výpovědi tohoto obžalovaného a zcela to odpovídá i datům uvedeným na průvodkách smluv. Obě byly zaregistrovány dne 5.5.2009 a kompletní kontrola s podpisy obžalovaných [REDAKCE] a [REDAKCE] byla provedena 6.5.2009. U smluv podepsovaných obžalovaným [REDAKCE] není přesný datum podepsání smlouvy známý. Avšak data uvedená v písemném vyhotovení smluv jsou nepochybně smyšlená. Na základě provedených důkazů soud dospěl k závěru, že obžalovaný [REDAKCE] musel všech sedm smluv podepsat v období od 6.5. do 18.5.2009. K jejich podpisu nemohlo dojít dříve, neboť až dne 5.5.2009 byly smlouvy městu doručeny a v [REDAKCE] zaregistrovány a 6.5.2009 byla provedena jejich formální kontrola, která musí podpisu předcházet. Na druhé straně smlouvy zcela jistě nebyly podepsány a společnosti TranSoft předány později než dne 18.5.2009, neboť tohoto dne již tato společnost u svého dodavatele [REDAKCE] Distribution, s.r.o. objednala drtivou většinu serverů a dalších komponent určených pro tuto

zakázku (č.l. 1445 a násl.). Na faktuře dalšího dodavatele Xanadu a.s. (č.l. 1466) dokonce uvedeno datum 19.5.2009 už jako datum uskutečnění zdanitelného plnění.

Pokud jde o výši škody, která byla jednáním obžalovaných způsobena městu Český Krumlov, resp. výši neoprávněného prospěchu na straně společnosti TranSoft, soud vychází ze závěrů znaleckého posudku ústavu ČVUT Praha, Fakulta elektrotechnická. Jedná o renomovaný znalecký ústav, čemuž plně odpovídá vysoká úroveň písemného posudku a jeho bezvadné obhájení v hlavním líčení. Rozdíl součtu cen obsažených v předmětných devíti smlouvách, které město uzavřelo se společností TranSoft, a ceny pro danou zakázku obvyklé, činí nejméně 549.000 Kč bez DPH, tj. včetně 19% DPH nejméně 653.310 Kč. Zpracovateli posudku bylo opakovaně zdůrazněno, že jde naprosto o minimální výši škody, neboť důsledně používali konzervativní metodu v souladu se zásadou in dubio pro reo. Při určení ceny obvyklé bylo počítáno s minimální možnou slevou, kterou mohlo město Český Krumlov v případě vypsaní řádného výběrového řízení získat, ve výši 20%. S maximální pravděpodobností však mohla být získána sleva vyšší a tudíž by byla vyšší i způsobená škoda. V hlavním líčení zpracovatelé posudku uvedli, že na společné poradě dlouho váhali, zda jako minimální dostupnou slevu uvést právě 25%, nebo jen 20%. Nakonec se při využití maximálně konzervativní metody rozhodli použít slevu ve výši pouze 20%, což je varianta pro obžalované příznivější. Závěr o minimální výši škody 549.000 Kč bez DPH činí se stoprocentní jistotou. Pokud se ve znaleckém posudku objevuje termín „odhad slev“, je to proto, že oficiální sdělení výrobců a distributorů o výši poskytovaných slev prakticky nelze získat. Obchodníci by tím odkrývali své marže, svou cenovou politiku a obchodní tajemství. Jiný způsob stanovení obvyklé ceny není v daném případě možný. Pro ilustraci je třeba uvést, že z faktur a dodacích listů, které byly poskytnuty soudu na jeho žádost společností TranSoft (č.l. 1145 – 1467), vyplývá, že za jednotlivé komponenty IT zařízení, které bylo následně dodáno městu, společnost TranSoft zaplatila svým dodavatelům celkem částku 2.508.318,70 Kč bez DPH. Podle devíti smluv uzavřených s městem Český Krumlov pak za dodávku stejných komponentů měla obdržet celkem částku 4.347.000 Kč bez DPH. Rozdíl mezi těmito dvěma částkami, což je v podstatě hrubý výdělek společnosti TranSoft, činí 1.838.681,30 Kč bez DPH, tj. 2.188.030,75 Kč včetně DPH. V případě, že by společnost TranSoft poskytla městu podle posudku ústavu obvyklou slevu alespoň 20%, byl by tento rozdíl menší, avšak stále by se jednalo o poměrně vysokou částku 1.289.681,30 Kč bez DPH, tj. 1.534.720,75 Kč včetně DPH.

Soud zamítl jako nadbytečný důkazní návrh obhájců obžalovaných [redacted] a [redacted] na doplnění důkazů v podobě doplňujícího výslechu svědkyně [redacted], tehdejší [redacted], aby se vyjádřila k rozporu mezi její výpovědí a výpovědí svědka [redacted], mj. i v návaznosti na její politickou gesci v kontextu vyjádření tohoto svědka. Dále navrhli výslechy svědků [redacted], [redacted], [redacted], [redacted] a [redacted], tehdejších radních přítomných na radě města dne 04.05.2009, aby se případně vyjádřili k tomu, v jakém rozsahu, kdo, jak a proč se vyjadřoval k bodu obnova IT infrastruktury. Skutkový stav byl dostatečně zjištěn provedenými důkazy a není třeba hlavní líčení neúměrně protahovat prováděním důkazů, které zjištění pouze rozměňují a nemíří k podstatě věci. Soud tak postupoval v souladu se zásadou koncentrace trestního řízení.

Nelze akceptovat námitky obhájce obžalovaného [REDAKCE] stran nepoužitelnosti znaleckého posudku ČVUT Praha, Fakulta elektrotechnická, specifikované v tom, že na straně 3 posudku bylo učiněno prohlášení o znalosti následků nepravdivého znaleckého posudku s uvedením, nikoli trestního řádu, ale příslušného ustanovení občanského soudního řádu, jednak byli v hlavním líčení vyslechnuti pouze čtyři z pěti zpracovatelů posudku. Je evidentní, že k citaci ustanovení o.s.ř. došlo administrativní chybou, když byl zřejmě v písemném vyhotovení ponechán standardní text z některého z posudků předchozích. Příslušný znalecký ústav však byl řádně přibrán k podání posudku v tomto trestním řízení opatřením okresního soudu ze dne 24.10.2014. V rámci tohoto opatření byli jak znalecký ústav, tak i jednotliví zpracovatelé výslovně poučeni ve smyslu ustanovení § 106 trestního řádu, i o následcích podání vědomě nepravdivého či neúplného znaleckého posudku. Stejným způsobem byli poučeni zpracovatelé posudku v hlavním líčení před okresním soudem dne 29.4.2015. Všichni čtyři složili do rukou předsedy senátu slib ve smyslu § 6 odst. 2 zákona o znalcích a tlumočnících. Pokud posudek jako celek nejprve přednesl [REDAKCE], výslovně prohlásil, že k tomuto byl ostatními zpracovateli zmocněn a přítomní zpracovatelé to také potvrdili. Není povinností soudu vyslýchat všechny zpracovatele znaleckého posudku. Samotný posudek znaleckého ústavu se podle § 213 odst. 1 trestního řádu v zásadě provádí jako listinný důkaz. Již v hlavním líčení před okresním soudem dne 29.4.2015 řádně proveden, a to ještě před zahájením výslechu jeho zpracovatelů. Všichni obžalovaní a státní zástupce v řízení před krajským soudem souhlasili se čtením znaleckého posudku a se čtením výslechů zástupců jeho zpracovatelů. Ve vztahu k námitkám stran započtení slev soud odkazuje na nálezovou část odůvodnění rozsudku, týkající se posudku ústavu.

Po právní stránce vykazuje jednání všech tří obžalovaných znaky spolupachatelství trestného činu porušování závazných pravidel hospodářského styku podle § 127 odst. 1 trestního zákona, neboť společným jednáním více osob v úmyslu opatřit jinému ve značném rozsahu neoprávněné výhody porušili závažným způsobem pravidla hospodářského styku stanovená obecně závazným právním předpisem. Jednání obžalovaných [REDAKCE] a [REDAKCE] je zároveň kvalifikováno jako spolupachatelství trestného činu zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm. a) trestního zákona, když společným jednáním dvou osob jako veřejní činitelé v úmyslu způsobit jinému škodu a opatřit jinému neoprávněný prospěch vykonávali svoji pravomoc způsobem odporujícím zákonu. Jednání obžalovaného [REDAKCE] je pak kvalifikováno jako účastenství ve formě pomoci podle § 10 odst. 1 písm. c) trestního zákona na tomto dokonaném trestném činu spoluobžalovaných. Formu zavinění soud spatřuje ve vztahu k trestnému činu porušování závazných pravidel hospodářského styku podle § 127 odst. 1 trestního zákona ve formě úmyslu nepřímého podle § 4 písm. b) trestního zákoníku. Ve vztahu k trestnému činu zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm. a) trestního zákona (tedy ve vztahu k základní skutkové podstatě trestného činu), resp. účastenství na toto trestném činu podle § 10 odst. 1 písm. c) trestního zákona, soud spatřuje formu zavinění v úmyslu přímém podle § 4 písm. a) trestního zákoníku.

Město Český Krumlov bylo ve vztahu k dané zakázce na obnovu IT infrastruktury ve smyslu ustanovení § 2 odst. 2 písm. c) zákona č. 137/2006 Sb., ve znění účinném od 1.7.2008 do 30.6.2009 (*dále jen ZVZ*) veřejným zadavatelem. Podle § 6 ZVZ je zadavatel povinen při

postupu podle tohoto zákona dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace. Předmětná zakázka na obnovu IT infrastruktury byla veřejnou zakázkou ve smyslu § 7 ZVZ, její zadání tak podléhá režimu tohoto zákona, když v tomto případě nespadá do výjimek uvedených v § 18 ZVZ. Podle § 7 odst. 1 ZVZ je veřejnou zakázkou zakázka realizovaná na základě smlouvy mezi zadavatelem a jedním či více dodavateli, jejímž předmětem je úplatné poskytnutí dodávek či služeb nebo úplatné provedení stavebních prací. Podle § 7 odst. 3 ZVZ se veřejné zakázky podle výše jejich předpokládané hodnoty dělí na nadlimitní veřejné zakázky, podlimitní veřejné zakázky a veřejné zakázky malého rozsahu. Při předem zjevné ceně dodávky, v tomto případě nad 2.000.000 Kč bez DPH, bylo od počátku zřejmé, že v této věci jde o podlimitní veřejnou zakázku na dodávky (§ 8 odst. 1, odst. 2, § 12 odst. 2 ZVZ). Opatřením analýzy stavu IT infrastruktury a stanovením předběžné ceny od TranSoft a.s. město Český Krumlov de facto provedlo částečný průzkum trhu (§ 13 odst. 2 ZVZ). Již v té chvíli, před započítáním projednávané trestné činnosti, obžalovaní zjistili, že předpokládaná hodnota plánované zakázky bude výrazně nad 2.000.000 Kč bez DPH. V ustanovení § 13 odst. 3 ZVZ je výslovně zakázáno rozdělit předmět veřejné zakázky tak, aby tím došlo ke snížení předpokládané hodnoty pod finanční limity stanovené v § 12. Obžalovaní zásadním způsobem toto ustanovení ZVZ porušili. V ustanovení § 13 odst. 4 ZVZ se navíc uvádí, že je-li veřejná zakázka rozdělena na části, je pro stanovení předpokládané hodnoty rozhodující součet předpokládaných hodnot všech částí veřejné zakázky. I kdyby tedy teoreticky byl nějaký důvod pro rozdělení dodávek a uzavření jednotlivých smluv v rozmezí několika týdnů, což není případ nyní projednávaný, nic by to neměnilo na závěru, že předpokládaná hodnota celé předmětné veřejné zakázky přesahovala částku 2.000.000 Kč bez DPH. Výběr dodavatele měl být proveden v souladu s ustanoveními § 21 a násl. ZVZ, nejméně formou zjednodušeného podlimitního řízení dle § 25 písm. a) a § 38 ZVZ. I u tohoto nejjednoduššího způsobu zadání je zákonem předepsáno povinné oslovení nejméně pěti zájemců písemnou výzvou a zároveň zveřejnění písemné výzvy po celou dobu trvání lhůty pro podání nabídek. V § 38 odst. 4 ZVZ je stanoven minimální povinný obsah písemné výzvy zajišťující pro všechny potenciální zájemce rovnou možnost získat veřejnou zakázku. Podle § 39 odst. 3 písm. b), bod 1, 2 nesmí být lhůta pro podání nabídek kratší než 15 dnů. V této souvislosti lze mj. odkázat na výstižné odůvodnění rozhodnutí ÚOHS ze dne 18.4.2014 č.j. ÚOHS-S438/2013/vz-8396/2014/514/MPr (*č.l. 189 a násl.*). Soud ve shodě s tímto rozhodnutím konstatuje, že v daném případě došlo k rozdělení jedné veřejné zakázky na devět dílčích plnění. IT infrastruktura, která byla na základě předmětných devíti smluv dodána, představuje jednu ucelenou technologii, která až ve svém souhrnu jako celek vyhověla konkrétní potřebě města Český Krumlov jako zadavatele. Jednotlivá dílčí plnění podle jednotlivých smluv spolu úzce souvisí, přičemž každé dílčí plnění samo o sobě, bez ostatních, nemá pro zadavatele reálný význam. Soud v této souvislosti opět poukazuje na hledisko časové, kdy plnění podle všech devíti smluv bylo realizováno ve stejném okamžiku, během měsíce června 2009. Všechny tyto závěry potvrzuje i znalecký posudek ČVUT Praha, Fakulta elektrotechnická, kdy na str. 28 - 29 posudku (*č.l. 1548 - 1549 spisu*) se jasně uvádí, že jednotlivé komponenty uvedené ve smlouvách č. 09t03 - 09t11 jsou úzce provázané a jejich samostatná funkčnost buď vůbec není možná, nebo po technické stránce nedává smysl.

Právní kvalifikace.

V obžalobě bylo jednání obžalovaných [redacted] a [redacted] kvalifikováno jako trestné činy zneužívání pravomoci

veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm. b), odst. 2 písm. c) trestního zákona a pletichy při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 128a odst. 1, odst. 2 písm. a), b) trestního zákona, u obžalovaného [REDAKCE] pak jako úcastenství ve formě pomoci podle § 10 odst. 1 písm. c) trestního zákona na obou uvedených trestných činech.

Pokud jde o trestný čin podle § 128a trestního zákona, není pochyb, že za veřejnou soutěž ve smyslu tohoto zákonného ustanovení lze považovat i zadání veřejné zakázky podle zákona o veřejných zakázkách. O možnosti aplikovat ustanovení § 128a trestního zákona na projednávaný čin však přesto vznikají pochybnosti. Skutková podstata tohoto trestného činu zní „Kdo v souvislosti s veřejnou soutěží nebo veřejnou dražbou v úmyslu způsobit jinému škodu nebo opatřit sobě nebo jinému prospěch zjedná některému soutěžiteli nebo účastníku dražby přednost nebo výhodnější podmínky na úkor jiných soutěžitelů, bude potrestán...“. V řešené věci měla přednost, resp. výhodnější podmínky, spočívat v tom, že zadavatel veřejnou soutěž vůbec nevyhlásil, byť tak podle zákona učinit měl. Namísto toho veřejnou zakázku přímo zadal určitému subjektu. V důsledku jednání obžalovaných nebyla veřejná soutěž vůbec vyhlášena, nikdo nepředložil soutěžní návrh. Nebyli zde tedy soutěžitelé, z nichž by některého bylo možné upřednostnit na úkor jiných. Zadavatel, poškozené město Český Krumlov, konkrétně obžalovaní v pozici zaměstnanců zadavatele, z nichž každý jednal v rozsahu svých kompetencí, veřejnou soutěž vůbec nevyhlásili, resp. nebyla zveřejněna výzva k podávání nabídek a místo toho byla zakázka zadána přímo společnosti TranSoft. Existovala pouze prvotní analýza a cenová nabídka, jež byla odhadem ceny, od společnosti TranSoft, která předcházela žalovanému jednání.

Ustanovení § 128a trestního zákona lze tak aplikovat jen v těch případech, kdy veřejná soutěž už vyhlášena byla, je zde více soutěžitelů a pachatel namísto rovného přístupu k nim zjedná některému z nich výhodu či přednost na úkor jiných. Na podporu tohoto argumentu lze zmínit například i komentář k trestnímu zákonu (C.H.Beck, 4.díl, 6. doplněné a přepracované vydání 2004, str. 843 - 844): "Jednání podle § 128a odst. 1 spočívá ve zjednání přednosti nebo výhodnějších podmínek některému soutěžiteli nebo účastníku dražby na úkor jiných soutěžitelů. Soutěžitelem je ten, kdo ve stanovené lhůtě v podmínkách soutěže předložil návrh do soutěže vyhovující i všem ostatním jejím uveřejněným podmínkám, přičemž od podmínek soutěže se návrh může odchýlit jen v rozsahu, který podmínky soutěže připouštěly. Předností se rozumí jakékoli zvýhodnění některého soutěžitele nebo některého z účastníků veřejné dražby, pokud jde o časový předstih. Může se jednat například o časový předstih v tom smyslu, že některým soutěžitelům nebo účastníkům je termín veřejné soutěže či veřejné dražby oznámen dříve, což jim umožní lépe se na ně připravit. Výhodnějšími podmínkami jsou jakékoli jiné podmínky, které zvýhodňují některého či některé soutěžitely nebo účastníky před ostatními. Může to být například stanovení výhodnějšího způsobu podávání návrhu, sdělení bližších podrobností o předpokládaném investičním celku nebo o přírodních podmínkách, v nichž bude realizována stavba, jen některým účastníkům soutěže.“

S ohledem na uvedené argumenty soud dospěl k závěru, že jednání obžalovaných je třeba posoudit nikoli jako žalovaný trestný čin pletichy při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 128a odst. 1, odst. 2 písm. a), b) trestního zákona, nýbrž jako trestný čin porušování závazných pravidel hospodářského styku podle § 127 odst. 1 trestního zákona. Pro naplnění znaků skutkové podstaty tohoto trestného činu se tedy vyžaduje jednak úmysl pachatele opatřit sobě nebo jinému ve značném rozsahu neoprávněné výhody a jednak závažné porušení

pravidel hospodářského styku, stanovených závazným právním předpisem. Toto ustanovení chrání zájem na svobodném rozvoji hospodářské soutěže v rámci závazných pravidel hospodářského styku. Objektem je hospodářská kázeň. Jedná se o trestně právní normu s tzv. blanketní dispozicí, která odkazuje na závazná právní pravidla hospodářského styku - v daném případě zákon o veřejných zakázkách. Podle komentáře k ust. § 127 trestního zákona se pravidly hospodářského styku rozumí takové normy obsažené v obecně závazných právních předpisech, které vymezují závazné hranice (meze) hospodářské soutěže (tzv. pravidla hry). Jen v rámci těchto závazných pravidel hospodářského styku se může hospodářská soutěž rozvíjet.

Není pochyb, že v řešeném případě všichni tři obžalovaní porušili pravidla hospodářského styku závazným způsobem. Nová právní úprava obsažená v trestním zákoníku není pro obžalované příznivější, neboť v případě kvalifikace činu podle § 248 odst. 2 alinea 2, odst. 3 písm. c) trestního zákoníku by byli ohroženi trestem odnětí svobody od šesti měsíců do pěti let. Podle ustanovení § 127 odst. 1 trestního zákona jsou obžalovaní ohroženi trestní sazbou s horní hranicí pouze dva roky. U trestného činu zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 odst. 1, 2 trestního zákona, resp. zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1, 2 trestního zákoníku je trestní sazba shodně stanovena na tři až deset let odnětí svobody. V základní skutkové podstatě je ust. § 158 trestního zákona sankcionováno trestem odnětí svobody od šesti měsíců do tří let, ust. § 329 tr. zákoníku je sankcionováno trestem odnětí svobody od jednoho roku až pět let.

Skutková podstata trestného činu porušování závazných pravidel hospodářského styku podle § 127 odst. 1 trestního zákona spočívá v jednání pachatele, který v úmyslu opatřit sobě nebo jinému ve značném rozsahu neoprávněné výhody poruší závazným způsobem pravidla hospodářského styku stanovená obecně závazným právním předpisem. Pro naplnění znaků skutkové podstaty tohoto trestného činu zákon vyžaduje jednak úmysl pachatele opatřit sobě nebo jinému ve značném rozsahu neoprávněné výhody, jednak závažné porušení pravidel hospodářského styku, stanovených závazným právním předpisem. Toto ustanovení chrání zájem na svobodném rozvoji hospodářské soutěže v rámci závazných pravidel hospodářského styku, kdy objektem je hospodářská kázeň. Jedná se o trestně právní normu s tzv. blanketní dispozicí, která odkazuje na závazná právní pravidla hospodářského styku - v daném případě zákon o veřejných zakázkách. Podle rozhodnutí publikovaného pod R 23/1999-I. se pravidly hospodářského styku ve smyslu § 127 trestního zákona rozumí takové normy obsažené v obecně závazných právních předpisech, které vymezují závazné hranice (meze) hospodářské soutěže - tzv. pravidla hry. Jen v rámci těchto závazných pravidel hospodářského styku se může hospodářská soutěž rozvíjet. Není pochyb, že v řešeném případě obžalovaní porušili pravidla hospodářského styku „závažným způsobem“, když namísto vyhlášení veřejné soutěže s rovnou možností přístupu širokého okruhu soutěžitelů nebyla soutěž vyhlášena vůbec a zakázka byla zadána přímo jimi zvolenému subjektu. Z provedeného dokazování vyplývá, že k zadání došlo za cenu o mnoho vyšší, než jaké bylo možné dosáhnout v případě vyhlášení veřejné soutěže, tedy než jaká byla v té době obvyklá. Následně byly navíc falšovány doklady, resp. vyhotovovány fiktivní protokoly o hodnocení ve skutečnosti neexistujících nabídek, aby byl nezákonný způsob zadání zakázky zakryt. To vše se dělo na půdě orgánu územní samosprávy a orgánu vykonávajícího státní správu v přenesené působnosti. Šlo o zakázku v nezanedbatelném finančním objemu několika milionů korun. V důsledku jednání obžalovaných došlo k postupu, který se diametrálně liší od postupu

vyžadovaného zákonem o veřejných zakázkách. Pachatelem trestného činu podle § 127 trestního zákona může být kdokoli, tj. nevyžaduje se speciální subjekt. V daném případě všichni tři obžalovaní z titulu svého zaměstnání, podle svého pracovního a funkčního zařazení, odpovídali za plnění daného hospodářského úkolu, při němž měla být závazná pravidla hospodářského styku dodržena. Ve skutečnosti však došlo k jejich zásadnímu porušení.

Pokud jde o úmysl opatřit jinému ve značném rozsahu neoprávněné výhody, pak výhody mohou mít materiální, ovšem i nemateriální povahu. Zpravidla mají za následek, že určitý subjekt získává lepší postavení na trhu či přímý majetkový (finanční) prospěch. Při posuzování naplnění znaku „značného rozsahu“ nelze proto bez dalšího aplikovat jen výkladové pravidlo obsažené v ustanovení § 89 odst. 11 trestního zákona. U neoprávněné výhody materiální povahy, kterou lze vyčíslit v penězích, však podle ustálené judikatury lze s poukazem na zmíněné ustanovení značný rozsah dovodit, jde-li o částku nejméně 500.000 Kč. Obžalovaní žádným způsobem nezkoumali, jaké ceny by bylo možné dosáhnout u jiného dodavatele. Nikoho jiného než společnost TranSoft nepoptali, jí nabídnutou cenu nijak nezkoumali, a s žádnou jinou ji neporovnali. U všech obžalovaných tedy lze dovodit ve vztahu ke znaku kvalifikované skutkové podstaty nepřímý úmysl. Věděli, že svým jednáním mohou způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit tímto zákonem chráněný zájem, a pro případ, že k tomu dojde, s tím byli srozuměni. Formu zavinění tak soud spatřuje v úmyslu nepřímém podle § 4 písm. b) trestního zákona. Pokud je vypsána veřejná soutěž, které se účastní široký okruh soutěžitelů snažících se veřejnou zakázku získat, může být dosaženo ceny podstatně nižší, než pokud je bez dalšího přímo zvolen jediný subjekt. Je obvyklé, že při veřejné soutěži, která je určitou formou výběrového řízení, soutěžitelé ve snaze veřejnou zakázku získat snižují své nabídkové ceny na minimum a minimalizují tak vlastní zisky. V daném případě šlo o zakázku v hodnotě 4.347.000 Kč bez DPH, tj. 5.172.930 Kč včetně DPH. Částka 500.000 Kč, tedy hranice značné škody, tak představuje zhruba 10% celkové hodnoty zakázky. Jak vyplynulo z provedeného dokazování, zejm. ze znaleckého posudku ČVUT Praha, Fakulta elektrotechnická, společnost TranSoft získala danou zakázku za cenu o mnoho vyšší, než jaká byla v dané době a místě obvyklá. Pokud by k zadání veřejné zakázky došlo zákonným způsobem, musel by pro její získání nabídnout alespoň cenu obvyklou. Ta byla nejméně o 549.000 Kč bez DPH (tj. 653.310 Kč včetně 19% DPH) nižší, než cena reálně uvedená v uzavřených smlouvách. Na straně společnosti TranSoft tedy prokazatelně došlo ke vzniku neoprávněné výhody ve značném rozsahu. Město Český Krumlov mohlo pravděpodobně v případě řádného zadání veřejné zakázky dosáhnout ceny ještě výhodnější. Nelze ale akceptovat argument, že ani v případě řádného zadání veřejné zakázky se teoreticky nemusel přihlásit jiný zájemce, resp. že žádný z nich by teoreticky nemusel nabídnout cenu nižší, než byla cena společnosti TranSoft. Pak by pachatelé podobné trestné činnosti byli prakticky nepostižitelní.

Jednání všech tří obžalovaných je ve vztahu k trestnému činu podle § 127 trestního zákona hodnoceno jako spolupachatelství ve smyslu § 9 odst. 2 trestního zákona. Všichni tři obžalovaní dlouhodobě vykonávali své funkce či zaměstnání v oblasti územní samosprávy a státní správy v přenesené působnosti a se zadáváním veřejných zakázek se běžně setkávali. Každý z obžalovaných se na spáchání činu určitým způsobem podílel, provedl část úkonů potřebných pro vznik trestně právně relevantního následku. Výsledkem bylo zadání předmětné veřejné zakázky v rozporu se zákonem o veřejných zakázkách, přímo společnosti

TranSoft a v té souvislosti neoprávněná výhoda na straně této společnosti a škoda na straně města Český Krumlov. I obžalovaného [REDAKCE] je třeba považovat fakticky za spolupachatele trestného činu, nikoli „pouze“ za pomocníka. I on se na celém procesu významným způsobem podílel, a to prakticky od začátku až do konce - v materiálu určeném pro radu města zdůvodnil správnost a zákonnost zvoleného postupu, posuzoval připravované smlouvy, stvrdil jejich údajný soulad se zákonem a nakonec ještě za účelem zakrytí nezákonného postupu zpracoval a podepsal fiktivní protokoly o provedení zkráceného výběrového řízení. Každý ze tří obžalovaných se jako zaměstnanec poškozeného města Český Krumlov podílel na spáchání společného trestného činu podle rozsahu svých kompetencí, přičemž všichni jednali ve vzájemné shodě. Obžalovaní [REDAKCE] a [REDAKCE] podepsali jménem města Český Krumlov se společností TranSoft a.s. předmětných devět smluv (obžalovaný [REDAKCE] dvě a obžalovaný [REDAKCE] sedm), čímž prakticky došlo k završení žalovaného jednání.

Obžalovaní [REDAKCE] jako [REDAKCE] městského úřadu a [REDAKCE] jako [REDAKCE] se ve výroku rozsudku popsaného jednání dopustili v pozici veřejných činitelů, a to v úmyslu způsobit jinému škodu a opatřit jinému neoprávněný prospěch. Jejich jednání vykazuje též znaky spolupachatelství trestného činu zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm. a) trestního zákona. Škoda a neoprávněný majetkový prospěch převyšuje částku 500.000 Kč. Ve smyslu ust. § 89 odst. 11 trestního zákona se jedná se o značný prospěch, resp. značnou škodu, tedy právní kvalifikaci podle ust. § 158 odst. 2 písm. a), c) trestního zákona. Obžalovaný [REDAKCE] a [REDAKCE] čin spáchali v souvislosti s výkonem své pravomoci a odpovědnosti.

Podle § 89 odst. 9 trestního zákona je veřejným činitelem mj. volený funkcionář nebo jiný odpovědný pracovník orgánu státní správy a samosprávy, pokud se podílí na plnění úkolů společnosti a státu a používá při tom pravomoci, která mu byla v rámci odpovědnosti za plnění těchto úkolů svěřena. V této souvislosti soud odkazuje na dvě rozhodnutí, která řeší obdobnou problematiku, a to usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 11.8.2010, sp. zn. 5Tdo 733/2010 a ze dne 12.6.2013, sp. zn. 3Tdo 396/2013. V těchto a dalších rozhodnutích Nejvyššího soudu bylo opakovaně konstatováno, že pod znakem „vykonává svou pravomoc způsobem odporujícím zákonu“ je třeba rozumět nejen autoritativní rozhodování o právech a povinnostech jiných osob (subjektů), ale také porušování nebo obcházení konkrétního zákona nebo právní normy na podkladě zákona vydané, kterými je veřejný činitel povinen se řídit při plnění úkolů, jež vyplývají z jeho zvláštního postavení a mají zároveň širší společenský dosah. Pachatel je proto za trestný čin podle § 158 trestního zákona odpovědný v případech, jedná-li úmyslně v rozporu se zákonem, který vymezuje jeho konkrétní činnost jako tzv. speciálního subjektu - veřejného činitele, vybaveného k ní určitou pravomocí, činí-li tak se záměrem způsobit jinému škodu nebo opatřit sobě nebo jinému prospěch. V širším smyslu se pravomocí rozumí moc (oprávnění či právo) vůbec rozhodovat, tedy kompetence.

Obžalovaní [REDAKCE] a [REDAKCE] z pozice svých funkcí měli pravomoc jednat jménem města Český Krumlov, nakládat s jeho financemi a majetkem, podepisovat jménem města hospodářské smlouvy, atd. Každý z nich měl v závislosti na výši finančního plnění oprávnění rozhodnout, zda za město smlouvu uzavře a tuto smlouvu pak

eventuálně podepsat. Obžalovaní museli v rámci svého pověření k nakládání s majetkem obce nejprve učinit rozhodnutí, že veřejná zakázka bude zadána v rozporu se zákonem o veřejných zakázkách, že dojde k účelovému rozdělení jedné veřejné zakázky na více dílčích plnění, že nebude osloven jiný subjekt, než společnost TranSoft a že s touto společností město Český Krumlov uzavře smlouvy. Toto své jednání pak také za přispění třetího obžalovaného [REDAKCE] realizovali, přičemž vše vyvrcholilo tím, že oba podepsali předmětné smlouvy a tyto následně byly plněny.

Obžalovaní [REDAKCE] a [REDAKCE] vykonávali svoji pravomoc nejen v rozporu se zákonem o veřejných zakázkách, ale též v zásadním rozporu se zákonem o obcích. Podle § 38 odst. 1, 2 tohoto zákona musí být majetek obce využíván účelně a hospodárně v souladu s jejími zájmy a úkoly vyplývajícími ze zákona vymezené působnosti. Obec je povinna pečovat o zachování a rozvoj svého majetku. Majetek obce musí být chráněn před zničením, poškozením, odcizením nebo zneužitím. Pokud obžalovaní jednali v nejméně nepřímém úmyslu způsobit obci škodu a jinému na její úkor neoprávněný prospěch, jednali nepochybně v příkrém rozporu s citovaným zákonným ustanovením, a obžalovaný [REDAKCE] jednal současně i v zásadním rozporu s interními předpisy města Český Krumlov upravujícími pravidla pro zadávání veřejných zakázek malého rozsahu.

Obžalovaný [REDAKCE], spíše pouze plnil konkrétní pokyny spoluobžalovaného [REDAKCE]. Jako řadový zaměstnanec úřadu na pozici [REDAKCE] nebyl v pozici veřejného činitele, není možné tedy jeho jednání posoudit jako spolupachatelství trestného činu zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 tr. zákona. Jeho jednání bylo posouzeno jako účastenství na něm ve formě pomoci podle § 10 odst. 1 písm. c) trestního zákona. Podle tohoto ustanovení je účastníkem na dokonaném trestném činu nebo jeho pokusu ten, kdo úmyslně jinému poskytl pomoc ke spáchání trestného činu. Obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE]. Navíc se sám krátce předtím rozhodujícím způsobem podílel na tvorbě interního předpisu upravujícího způsob zadávání veřejných zakázek. Naprosto přesně znal kompetence obou spoluobžalovaných i veškeré souvislosti řešeného případu. Věděl, že pokud dojde k ryze účelovému a nezákonnému rozdělení jedné veřejné zakázky na více dílčích plnění a k jejímu přímému zadání bez vypsání výběrového řízení, a co víc, bude z rozhodování zcela vyřazena rada města, spoluobžalovaní [REDAKCE] a [REDAKCE] se tím dopustí trestného činu zneužívání pravomoci veřejného činitele. Na jednání popsaném ve výroku tohoto rozsudku se sám aktivně podílel. Ve shodě s ostatními dvěma obžalovanými učinil část kroků nezbytných k dokonání trestného činu, a to prakticky jako spolupachatel, kterým však být nemůže, neboť skutková podstata trestného činu zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 tr. zákona vyžaduje speciální subjekt. Před radou města obhajoval zvolený postup, posuzoval předmětné smlouvy, deklaroval jejich údajný soulad se zákonem. To také stvrdil svými podpisy. Následně ještě za účelem zakrytí nezákonného postupu vyhotovil fiktivní protokoly o neexistujícím výběrovém řízení. Z těchto důvodů je namísto jeho jednání kvalifikovat jednak jako trestný čin porušování závazných pravidel hospodářského styku podle § 127 trestního zákona, jednak jako závažnější účastenství ve formě pomoci podle § 10 odst. 1 písm. c) trestního zákona na trestném činu zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 trestního zákona.

Jednání obžalovaných [redacted] a [redacted] formálně naplňuje znaky skutkové podstaty trestného činu podle § 158 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a), c) trestního zákona a obžalovaného [redacted] pak účastenství ve formě pomoci na tomto trestném činu. Trestní odpovědnost obžalovaných je posuzována podle trestního zákona účinného do 31.12.2009, když právní úprava účinná od 1.1.2010 není pro obžalované příznivější. Trestní zákon účinný do konce roku 2009 vycházel z tzv. materiálního pojetí trestného činu. Ve vztahu k použití kvalifikované skutkové podstaty § 158 odst. 2 písm. a), c) trestního je důležité ustanovení § 88 odst. 1 trestního zákona, které stanoví, že k okolnosti, která podmiňuje použití vyšší trestní sazby, se přihlédne jen tehdy, jestliže pro svou závažnost podstatně zvyšuje stupeň nebezpečnosti trestného činu pro společnost. S odkazem na toto zákonné ustanovení se soud rozhodl jednání obžalovaných kvalifikovat pouze podle § 158 odst. 1 písm. a) trestního zákona. Výše způsobené škody na straně města Český Krumlov, resp. neoprávněného majetkového prospěchu na straně společnosti TranSoft jen nevýrazně přesahuje hranici značné škody ve smyslu ustanovení § 89 odst. 11 trestního zákona. Z dokazování vyplývá, že primárním motivem obžalovaných nebylo způsobit škodu městu Český Krumlov či neoprávněný prospěch společnosti TranSoft. Pravděpodobnější je varianta, že jejich hlavním motivem bylo rychle, jednoduše a bez práce navíc, tedy bez složitého zadávacího řízení na podlimitní veřejnou zakázku, vyřešit problém s poruchovými servery, a to ve spolupráci se společností, která se v minulosti osvědčila. [redacted]. To platí jak pro období před spácháním řešené trestné činnosti, tak i pro poměrně dlouhé období následující. Rozpětí trestu odnětí svobody od šesti měsíců do tří let plně podle názoru soudu postačuje pro uložení přiměřených trestů umožňujících dosažení účelu trestního řízení. Okolnost podmiňující použití vyšší trestní sazby, když v daném případě škoda nevýrazně přesahuje 500.000 Kč, pro svou závažnost nezvyšuje nebezpečnost jednání obžalovaných pro společnost natolik, aby bylo nutné resp. přiměřené je trestat odnětím svobody v rozmezí od tří do deseti let.

Podle přesvědčení soudu není v souladu s návrhem intervenujícího státní zástupce na místě jednání obžalovaných kvalifikovat též jako trestný čin porušování povinností při správě cizího majetku podle § 255 trestního zákona, tak jak bylo jednání obžalovaných právně kvalifikováno v obžalobě, která byla podána nejdříve u okresního soudu. Jednočinný souběh trestných činů podle § 158 a § 255 trestního zákona je obecně možný, nicméně v konkrétním případě jsou znaky skutkové podstaty trestného činu porušování povinností při správě cizího majetku konzumovány podle názoru soudu znaky skutkové podstaty trestného činu zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 tr. zákona. Podstata trestného činu podle § 255 trestního zákona by v projednávaném případě měla spočívat v tom, že obžalovaní porušili podle zákona uloženou povinnost spravovat a opatrovat majetek poškozeného města Český Krumlov, zároveň je však mimo jiné právě v tomto porušení spatřován i výkon pravomoci veřejného činitele způsobem odporujícím zákonu, tedy naplnění znaků skutkové podstaty trestného činu podle § 158 trestního zákona. Pokud byli obžalovaní uznáni vinnými trestným činem podle § 158 trestního zákona v jednočinném souběhu s trestným činem podle § 127 trestního zákona, dostatečně to vystihuje celkovou podstatu, charakter i konkrétní nebezpečnost jejich jednání pro společnost.

Jednání obžalovaných je zapotřebí označit za společensky nebezpečné. Vůči všem obžalovaným je proto třeba vyvodit již trestně právní důsledky. Uplatnění odpovědnosti podle jiných právních předpisů nemůže být dostačující. Kromě formálních znaků trestných činů uvedených ve výroku tohoto rozsudku byl zcela jistě naplněn i znak materiální. Stupeň nebezpečnosti jednání obžalovaných pro společnost je mnohem vyšší než nepatrný. Obžalovaní se činu dopustili jako zaměstnanci města Český Krumlov, tedy subjektu podílejícího se na výkonu územní samosprávy a státní správy v přenesené působnosti, svým jednáním zásadním způsobem porušili více zákonných ustanovení, na majetku města vznikla škoda přesahující hranici škody značné a na druhé straně tomu odpovídající neoprávněný prospěch společnosti TranSoft. Obžalovaní vědomě a záměrně závažným způsobem porušili pravidla hospodářského styku stanovená zákonem o veřejných zakázkách, stejně tak jako ustanovení § 38 odst. 1, odst. 2 zákona o obcích. Obžalovaní [REDAKCE] a [REDAKCE] vědomě a záměrně v pozici veřejných činitelů vykonávali svoji pravomoc způsobem odporujícím zákonu.

Krajský soud považuje za nutné uvést, že po provedeném dokazování nemá důvod na závěrech okresního soudu cokoli měnit ve výroku o vině a v navazujícím výroku o trestu. Z těchto důvodů se ztotožňuje i s odůvodněním okresního soudu. Výrok o náhradě škody je pak blíže odůvodněn níže.

V hlavním líčení obhájce obžalovaného [REDAKCE] navrhl ve vztahu ke svému klientovi rozhodnout o schválení narovnání a zastavit trestní stíhání. Pro případ postupu podle § 309 tr. řádu obžalovaný [REDAKCE] prohlásil, že spáchal skutek, pro který je stíhán. Takové rozhodnutí však dle názoru soudu nepřipadá v tomto konkrétním případě v úvahu. Předně nejsou splněny obligatorní podmínky pro postup podle § 309 tr. řádu. Obžalovaný dosud neuhradil poškozenému škodu, kterou trestnou činností způsobil. Dále soud považuje za takový způsob vyřízení věci za nedostačující vzhledem k povaze spáchaného činu a k míře, jakou byl přečinem dotčen veřejný zájem. Pokud bylo ze strany obhajoby avizováno, že by ze strany poškozeného mělo být akceptováno uhrazení pouze škody ve výši 1/3, pak jednak soud v tomto směru neobdržel jakékoliv relevantní vyjádření poškozeného, jednak, i pokud by obžalovaný skutečně 1/3 škody uhradil, nemohl by takový krok být považován za učinění potřebných úkonů k úhradě škody, příp. jiné odčinění újmy vzniklé přečinem tak, jak stanoví § 309 odst. 1 písm. b) tr. řádu, a to i přes případné pozitivní stanovisko poškozeného. Všichni obžalovaní odpovídají za vzniklou škodu společně a nerozdílně, soud by nemohl tedy alternativním vyřízením věci podle § 309 odst. 1 tr. řádu vykládat toto ustanovení takovým způsobem, že by stačilo ze strany obžalovaného [REDAKCE] uhrazení pouze fragmentu výše škody.

Při **stanovení druhu a výměry trestů** u všech třech obžalovaných soud vážil rozhodné skutečnosti tak, jak mu ukládají ustanovení § 23 a 31 tr. zákona. Soud tak přihlédl ke stupni společenské nebezpečnosti jednání obžalovaných, k možnosti jejich nápravy a jejich poměrům. Zároveň při rozhodování o trestu zvažoval, že účelem trestu je chránit společnost před pachateli trestných činů, zabránit jim v páchání další trestné činnosti a vychovat je k tomu, aby vedli řádný života, a tím působit i na ostatní členy společnosti.

Soud také zvažoval polehčující a přitěžující okolnosti ve smyslu ustanovení § 33 a § 34 trestního zákona.

Všem třem obžalovaným polehčuje dosud bezúhonný život. Od spáchání trestné činnosti uplynula již delší doba bezmála 8 let. Po tuto dobu vedli obžalovaní řádný život. Na druhé straně je zapotřebí vzít v úvahu výši způsobené škody, resp. neoprávněného majetkového prospěchu. Pokud byli obžalovaní uznáni vinnými trestným činem zneužívání pravomoci veřejného činitele (v případě obžalovaných [REDAKCE] a [REDAKCE]), resp. účastenstvím ve formě pomoci na něm (v případě obžalovaného [REDAKCE]) s odkazem na ustanovení § 88 odst. 1 trestního zákona pouze v základní skutkové podstatě dle § 158 odst. 1 písm. a) trestního zákona, pak je nutné způsobenou škodu ve výši přesahující 650.000 Kč považovat za škodu vyšší. Obžalovaným přitěžuje spáchání více trestných činů.

Při ukládání trestů soud přihlédl ke skutečnosti, že míra účasti na spáchání trestné činnosti u každého z obžalovaných byla různá. Z těchto důvodů soud výši trestů u jednotlivých obžalovaných diverzifikoval.

Nejpřísnější trest byl uložen obžalovanému [REDAKCE], když míra jeho zapojení do společně páchané trestné činnosti byla nejvyšší, právě tak jako jeho [REDAKCE] a odpovědnost. Trestněprávního jednání se dopustil v pozici [REDAKCE] města Český Krumlov. Byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání 21 měsíců, tedy v jedné polovině zákonné trestní sazby ust. § 158 odst. 1 trestního zákona.

Obžalovanému [REDAKCE], který se na spáchání společné trestné činnosti podílel v menším rozsahu, sám neměl žádnou rozhodovací pravomoc a nebyl v pozici veřejného činitele, byl uložen trest o něco mírnější, a to ve dvou pětinach zákonné trestní sazby, konkrétně trest odnětí svobody ve výměře 18 měsíců.

Účast obžalovaného [REDAKCE] na spáchání trestného činu byla nejmenší a oproti ostatním dvěma obžalovaným mu navíc byla přiznána polehčující okolnost, a to částečné doznání. Soud považuje za přiměřený trest odnětí svobody v jedné třetině zákonné trestní sazby, konkrétně v trvání 16 měsíců.

Nejpřísněji sankcionovaným je trestný čin zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm. a) trestního zákona ve spolupachatelství podle § 9 odst. 2 trestního zákona, za který stanoví trestní zákon trest odnětí svobody od šesti měsíců do 3 let. Stejná trestní sazba je i stanovena i za účastenství ve formě pomoci podle § 10 odst. 1 písm. c) trestního zákona na trestném činu zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm. a) trestního zákona (§ 10 odst. 2 trestního zákona). U obžalovaných se jedná o souběh trestné činnosti, je tak aplikováno i ustanovení § 35 trestního zákona o ukládání trestu za více trestných činů. Všem třem obžalovaným byl ukládán úhrnný trest ve smyslu ustanovení § 35 odst. 1 trestního zákona.

Soud dospěl k závěru, že u všech účelu trestu může být dosaženo i bez jeho přímého výkonu, podmínky ustanovení § 58 odst. 1 trestního zákona jsou splněny. Obžalovaným se ukládá trest odnětí svobody ve výměře nepřevyšující dva roky a s ohledem na jejich dosavadní život a prostředí, v němž žijí a pracují, nebo pracovali, jakož i k okolnostem případu. Výkon trestu odnětí svobody byl proto všem třem obžalovaným podmíněně odložen,

a to na shodnou zkušební dobu v trvání 2 let. Při stanovení délky zkušební doby soud zohlednil podobné skutečnosti, jaké byly rozvedeny shora v souvislosti s úvahami o výměře trestu odnětí svobody. Byla zohledněna jak závažnost činu, tak bezúhonnost obžalovaných a velký časový odstup od spáchání projednávaného skutku.

V souladu s ustanovením § 59 odst. 2 trestního zákona byla všem třem obžalovaným uložena ztěžující podmínka, aby během zkušební doby podle svých sil nahradili škodu, kterou trestným činem způsobili. Pokud obžalovaní povedou ve zkušební době řádný život, nedopustí se dalších trestných činů, popř. přestupků, a pokud budou během celé zkušební doby podle svých sil městu Český Krumlov splácet způsobenou škodu, pak bude moci být po uplynutí zkušební doby rozhodnuto, že se osvědčili. V opačném případě by soud rozhodl, a to popřípadě již během zkušební doby, že se uložený trest odnětí svobody vykoná.

Trest peněžítý soud neukládal s ohledem na uloženou povinnost k náhradě škody a ztěžující podmínku odložení trestu odnětí svobody, když má za to, že primárně by měly být uspokojeny nároky poškozeného.

Trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce vedoucího zaměstnance v orgánech veřejné moci, tak jak navrhoval státní zástupce, soud neukládal s ohledem na konkrétní charakter skutku, výši způsobené škody, na dlouhou dobu, která od spáchání trestné činnosti uplynula a na chování obžalovaných po spáchání trestné činnosti.

Náhrada škody:

Poškozené město Český Krumlov se připojilo k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody v podáních, která jsou založena na č.l. 186 – 188, a dále na č.l. 1884. Poškozený požadoval nejprve podáním ze dne 6.12.2013 (č.l. 186 a 187) přiznat částku 1.115.110,- Kč, jako rozdíl mezi pořizovací cenou předmětu nájmu a cenou v místě a čase obvyklou, která byla zjištěna znaleckým posudkem. V tomto podání byl označen škůdce vždy jednotným číslem, tedy „obžalovaný“, bez bližšího označení. Dále poškozený podáním ze dne 9.5.2014 (č.l. 188) požadoval další částku 90.000 Kč, kterou představuje pokuta zaplacená poškozeným na základě rozhodnutí ÚOHS ze dne 18.4.2014 č.j. ÚOHS–S438/2013/VZ-8396/2014/514/ MPr, a to formulací “ ve shora uvedené věci sděluje město Český Krumlov, že navrhuje dle § 43 odst. 3 tr. řádu, aby soud v odsuzujícím rozsudku uložil (mimo již uplatněné náhrady škody) obžalovaným povinnost nahradit škodu ve výši 90 000 Kč“.

Částku 90.000 Kč ovšem nelze poškozenému městu Český Krumlov přiznat. Je otázkou, zda vůbec lze zmíněnou pokutu považovat za škodu způsobenou trestným činem. Základní příčinou uložení pokuty bylo sice jednání obžalovaných v rozporu se zákonem o veřejných zakázkách, tedy spáchání předmětné trestné činnosti. Bezprostředním následkem jednání obžalovaných v rovině trestně právní odpovědnosti je však vznik škody na straně města Český Krumlov neoprávněného majetkového prospěchu na straně společnosti TranSoft. Škoda je stanovena ve výši rozdílu mezi součtem cen uvedených ve smlouvách se společností TranSoft a cenou obvyklou, zjištěnou znaleckým posudkem ústavu. Předmětná pokuta ve výši 90.000 Kč byla městu Český Krumlov uložena až rozhodnutím ve správním řízení přibližně pět let po spáchání trestného činu obžalovaných. Výše pokuty závisela do značné míry na správním uvážení rozhodujícího úřadu, případně i na tom, zda město Český Krumlov podá

proti tomuto rozhodnutí opravný prostředek, a pokud by se tak stalo, jak by o případném rozkladu rozhodl předseda ÚOHS. Zásadní je však skutečnost, že zmíněná pokuta byla poškozenému uložena nejen za porušení zákona o veřejných zakázkách ve vztahu k předmětným devíti smlouvám, ale i ve vztahu ke smlouvě, která nebyla předmětem trestního stíhání obžalovaných. Jedná o tzv. servisní smlouvu č. 09t01 ze dne 23.2.2009, která se týká plnění ve finančním objemu 35.000 Kč bez DPH měsíčně. Z odůvodnění rozhodnutí ÚOHS, ani na základě jiných důkazů provedených v hlavním líčení, nelze dospět k závěru, jaká část pokuty v celkové výši 90.000 Kč by měla připadat na porušení zákona v souvislosti s touto smlouvou a jaká na zbývající část týkající se předmětných devíti smluv.

Je třeba dodat, že tato podání soud nemohl posoudit jako řádné uplatnění nároku na náhradu škody. Ani v jednom z nich nebylo uvedeno, proti kterému z více obžalovaných je nárok na náhradu škody uplatňován. Dodržení této zásady je zvláště důležité, koná-li se řízení proti více obžalovaným, jako v tomto případě. Pokud by pak návrh poškozeného směřoval vůči více obžalovaným, pak je nutno uvést, zda od nich požaduje náhradu škody společně a nerozdílně, tedy tzv. solidární odpovědnost, podílově nebo podle míry zavinění.

Další otázkou je promlčení nároku poškozeného, které namítli všichni obžalovaní. Poškozené město Český Krumlov se dozvědělo o škodě, a kdo za ni odpovídá, nejpozději při seznámení se závěry vyšetřování, to znamená při prostudování obsahu trestního spisu před vypracováním návrhu na podání obžaloby. Konkrétně to bylo u poškozeného dne 2.6.2014, kdy se dostavil k seznámení se spisem [REDAKCE] města Český Krumlov [REDAKCE]. Připojení s návrhem na náhradu škody bylo učiněno dne 6.12.2013 a upřesněno dne 9.5.2014. V rámci desetileté objektivní promlčecí lhůty, neboť se jedná o úmyslný trestný čin, běží u náhrady škody i dvouletá subjektivní promlčecí doba. Poškozený byl v dobré víře, že svůj nárok na náhradu škody uplatnil řádně a včas u soudu, neboť nebyl ani ze strany soudu upozorněn na vady připojení. Následně bylo rozhodnuto rozsudkem Okresního soudu v Č. Krumlově ze dne 14.5.2015 č.j. 10 T 126/2014-1700 mj. o odkázání poškozeného s nárokem na náhradu škody zcela na řízení ve věcech občanskoprávních, kdy byly sděleny i důvody, proč se tak stalo. Tento rozsudek byl poškozenému doručen dne 19.5.2015, jemu počala následně běžet lhůta k odvolání, která nebyla ze strany poškozeného využita. Konec osmidenní lhůty k odvolání byl 27.5.2015. Po tomto datu byl již poškozený v řízení nečinný, nepodal odvolání a subjektivní dvouletá promlčecí lhůta začíná běžet. Další, řádný návrh na náhradu škody co do obsahu, je ze strany poškozeného učiněn dne 1.11.2016, kdy dochází ke stavění promlčecí lhůty. Je nutné zdůraznit, že se jedná stále o jedno řízení. Nárok na náhradu škody není tedy s ohledem na shora uvedené podle názoru soudu promlčen.

S tím souvisí i otázka zákazu reformace in peius. Rozsudek Okresního soudu v Č. Krumlově ze dne 14.5.2015 č.j. 10 T 126/2014-1700 byl zrušen usnesením Krajského soudu ze dne 1.2.2016 č.j. 3 To 537/2015-1799 ve vztahu ke všem obžalovaným a věc byla předložena Vrchnímu soudu v Praze k rozhodnutí o příslušnosti soudu. Ten pak rozhodl usnesením ze dne 17.2.2016 sp. zn. 5 Ntd 4/2016 o příslušnosti Krajského soudu v Českých Budějovicích k projednání věci v prvním stupni. Stalo se tak mj. k odvolání státního zástupce v neprospěch obžalovaných do výroku o vině i trestu. Byť poškozený odvolání proti výroku o náhradě škody nepodal, v řízení před Krajským soudem jako soudem nalézacím je možné poškozenému městu Český Krumlov podle názoru soudu nárok na náhradu škody přiznat,

neboť výrok o náhradě škody má svůj podklad ve výroku o vině, proti kterému bylo v řízení před Okresním soudem v Českém Krumlově jako soudem nalézacím podáno odvolání ze strany státního zástupce v neprospěch všech tří obžalovaných.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu odsuzuje-li soud obžalovaného pro trestný čin, kterým způsobil jinému škodu, uloží mu v rozsudku, aby ji poškozenému nahradil, jestliže byl nárok včas uplatněn (§ 43 odst. 3 tr. řádu). Nebrání-li tomu zákonná překážka, soud uloží obžalovanému povinnost vždy k náhradě škody, jestliže je její výše součástí popisu skutku uvedeného ve výroku rozsudku, jímž se obžalovaný uznává vinným, a škoda v této výši dosud nebyla uhrazena.

Z výše popsaných důvodů byli všichni tři obžalovaní podle § 228 odst. 1 tr. řádu zavázáni společně a nerozdílně zaplatit na náhradě škody poškozenému městu Č. Krumlov částku 549.000 Kč, se kterou se připojilo řádně a včas, jako rozdíl mezi cenou sjednanou a cenou obvyklou.

Pokud se týče částky 90.000 Kč, pak poškozené město Český Krumlov bylo se zbytkem tohoto uplatněného a nepřiznaného nároku na náhradu škody podle § 229 odst. 2 trestního řádu odkázáno na řízení ve věcech občanskoprávních, a to s ohledem na argumenty již shora uvedené.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného (§ 248 odst. 1 tr. řádu, § 252 tr. řádu), a to ve trojím vyhotovení.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr. řádu).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. řádu).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, odst. 2, odst. 3 tr. řádu).

Krajský soud v Českých Budějovicích dne 16. března 2017

JUDr. Olga Smrčková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:

████████████████████